τεύχος
#03

16 Ιουνίου 2012

BABUSHKA

τώρα ή ποτέ!

το αιώνιο πρόβλημα των εκλογών

πριν κοιμηθείς...

αφιέρωμα:
67 Χρόνια Χωρίς τον Θανάση...

Συνέντευξη
Α. Αναγνωστάκης:
"μιλώντας για την κρίση"

ΜΑΥΡΟ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

027393 000146

ΨΗΦΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΡΗ

ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ
24-06-12
BABUSHKA.GR

''Ολο το όνειρο της δημοκρατίας είναι να ανυψώσει την εργατική τάξη στο επίπεδο ηλιθιότητας στο οποίο έχουν φτάσει οι μικροαστοί.''
Gustave Flaubert Γάλλος Συγγραφέας

Εκλογές , η γιορτή της Δημοκρατίας...

''Εχετε ποτέ την αίσθηση ότι ο μόνος λόγος που κάνουμε εκλογές είναι για να δούμε αν οι δημοσκοπήσεις ήταν σωστές ; ''
Ρόμπερτ Όρπεν

''Ποτέ οι άνθρωποι δεν λένε περισσότερα ψέματα απ' ότι έπειτα από ένα κυνήγι , κατά τη διάρκεια ενός πολέμου και πριν από εκλογές .''
Όττο Φον Μπίσμαρκ Γερμανός Καγκελάριος

''Η πολιτική είναι η ευγενής τέχνη του να παίρνεις τις ψήφους των φτωχών και να κάνεις εκστρατείες με λεφτά των πλουσίων , υποσχόμενος ότι θα προστατέψεις τους μεν από τους δε.''
Όσκαρ Ασμέριντζερ

''Αυτοί που είναι εναντίον της πολιτικής είναι υπέρ της πολιτικής που τους επιβάλλεται.''
Μπέρτολ Μπρέχτ Γερμανός συγγραφέας

''Η μειοψηφία μπορεί και να έχει δίκιο, η πλειοψηφία πάντα κάνει λάθος.''
Ερρίκος Ίψεν Νορβηγός θεατρικός συγγραφέας

''Η ψήφος είναι πιο δυνατή από τη σφαίρα. Με τη σφαίρα μπορεί να σκοτώσεις τον εχθρό σου. Με την ψήφο μπορεί να σκοτώσεις το μέλλον των παιδιών σου.''
Αβραάμ Λίνκολν Αμερικανός Πρόεδρος

''Η εντιμότητα στην πολιτική είναι αποτέλεσμα της δύναμης, ενώ η υποκρισία αποτέλεσμα της αδυναμίας.''
Βλαδίμηρος Ίλιτς Λένιν Σοβιετικός ηγέτης

''Θυμήσου ότι κάθε κυβέρνηση που είναι αρκετά ισχυρή ώστε να σου δίνει ό,τι θέλεις, είναι επίσης αρκετά ισχυρή ώστε να σου παίρνει ό,τι θέλει.''
Ντέιβι Κρόκετ Αμερικανός λαϊκός ήρωας

''Έχω μάθει νωρίς στη ζωή μου ότι αν θες κάτι, είναι καλύτερα να κάνεις λίγο θόρυβο.''
Malcolm X Αμερικανός ακτιβιστής

''Δημοκρατία είναι 4 Λύκοι και 1 πρόβατο να ψηφίζουν για Φαγητό.''
Αρκάς Έλληνας Σκιτσογράφος

''Μπορείς να τους ξεγελάς όλους για λίγο καιρό, λίγους όλο τον καιρό, αλλά όχι όλους όλο τον καιρό''
Αβραάμ Λίνκολν Αμερικανός Πρόεδρος

''Αν οι εκλογές άλλαζαν κάτι , θα ήταν παράνομες''
Άγνωστος

''Αν η αποχή άλλαζε κάτι θα ήταν παράνομη''
Άγνωστος, απάντηση στον προηγούμενο

DEMOCRACY
COMING SOON

Τα Πέριξ…

Περί μειοψηφιών

Η πλειοψηφία του κόσμου αποτελείται από « μειοψηφία »
Εργαζόμενοι, άνεργοι, αγρότες ,δημόσιοι υπάλληλοι ιδιωτικοί υπάλληλοι, φτωχοί ,έγχρωμοι ,ομοφυλόφιλοι, γυναίκες, γέροι, ανάπηροι ,ξένοι..
Το μοίρασμα του κόσμου και του πλούτου δεν αποκλείει τελικά τις μειοψηφίες, αλλά την πλειοψηφία.

Περι κοινωνικής ευθύνης έναντι στα ΜΜΕ

Το μαζικό κοινό ανέχεται μέτρια σκηνοθετημένες παραγωγές,έστω και αν είναι κενές περιεχομένου. Τα ΜΜΕ, πέρα από τις δικιές τους ξεχωριστές προσπάθειες για χειραγώγηση των μαζών ,δέχονται απίστευτες πιέσεις για να ικανοποιήσουν τις προτιμήσεις της πλειοψηφίας του κόσμου μετριότητα κυριαρχεί στις απαιτήσεις της κοινωνίας προς τα μέσα για ελαφρά προγράμματα που δεν ζητάνε σκέψη και κριτική. Μια γενική μετριοκρατία ,λοιπών κυριαρχεί στις σχέσεις και τις αλληλοεπιδράσεις πολιτικής μετριότητας , μετριότητας των τηλεοπτικών προγραμμάτων και της μετριότητας του κοινού. Είναι ακαταμάχητη η πίεση της μάζας για ισοπέδωση της ατομικής και δημόσιας ζωής. Τα μικροσυμφέροντα και το ακαλλιέργητο γούστο του μέσου ανθρώπου καταβροχθίζουν την ποιότητα , την αισθητική, την ίδια την ζωή, όπου τυχαίνει να εμφανίζονται . Είμαστε όλοι αντιμέτωποι με ένα θλιβερό μέσο όρο πολιτών, που καθορίζει την πολιτική των μέσων και την ίδια την πολιτική.-

Περί κομματικής πειθαρχίας

Οι κομματικές αποφάσεις και προτάσεις δεν είναι εξίσου δεσμευτικές για ολόκληρη την κομματική πειθαρχία και αυτό επιβεβαιώνεται καθημερινά, στα πλαίσια της πολιτικής διαδικασίας, όπου αποφάσεις και δεσμεύσεις παραβιάζονται, αλλάζουν ή καταργούνται , ανάλογα τις συγκυρίες ,όπως ακριβώς συμβαίνει και με τους νόμους. που καθημερινά άλλοι καταργούνται και άλλοι θεσπίζονται.
Και ενώ οι ηγεσίες των κομμάτων επιβάλλουν κυρώσεις στα μέλη τους για τη μη εφαρμογή των αποφάσεών τους, οι ίδιες οι ηγεσίες, έχουν το προνόμιο και τη δυνατότητα τη μη εφαρμογής τους, της αλλαγής ή της κατάργησής τους.
Κατά τα άλλα όλοι επικαλούνται τη δημοκρατική λειτουργία των κομμάτων τους

Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

Λιγότερη δουλειά για όλους!

Όλα άρχισαν εδώ και αιώνες, από τότε τα πράγματα βελτιώνονται τρομερά. Η επιστήμη έχει κάνει άλματα, η βιομηχανία το ίδιο. Έχουμε μηχανήματα που μπορούν να παράγουν 100 φορές την δουλειά ενός εργάτη. Μηχανήματα που δουλεύουν χωρίς την επίβλεψη εργατών, η παραγωγή έχει αυξηθεί κατακόρυφα. Πλέον παράγουμε τα πάντα και όμως μέσα σε όλη αυτή την τεχνολογική ανάπτυξη έχουμε ανθρώπους να δουλεύουν 8, 10, και 15 ώρες. Ανθρώπους δηλαδή που σπαταλούν πάνω από το 1/3 της ζωής τους δουλεύοντας. Αντί δηλαδή όλη αυτή η ανάπτυξη να μας έχει απελευθερώσει από την εργασία, καταφέρνει να μας έχει κάνει να δουλεύουμε περισσότερο από το παρελθόν.
Που για πρακτικούς λόγους τότε για να βγει η δουλειά, χρειάζονταν πολλά χέρια και πάρα πολλές ώρες και πάλι δεν κατάφερναν να φτάσουν την τεράστια παραγωγή που έχουμε σήμερα! Πρόσεξε όμως ότι το παράδοξο εδώ τριτώνει… ενώ ισχύουν τα παραπάνω έχεις ανθρώπους ανέργους!!! Την ιδία ώρα που έχεις άλλους να δουλεύουν 15 ώρες!! Αν θεωρείς ότι είναι δύσκολο να εξηγήσεις στο παιδί σου πως γίνονται τα παιδία, πες μου αυτό πως μπορείς να του το εξηγήσεις;;;
Σου λέω λοιπόν ότι σίγουρα μπορούμε να δουλεύουμε όλοι και να δουλεύουμε λιγότερο, χωρίς αυτό να επηρεάσει την παραγωγή μας αλλά και την αμοιβή μας! Για ανεξήγητους λόγους λοιπόν ισχύει το παραπάνω παράδοξο ή μήπως όχι;
Εξηγούμε, μήπως όλα αυτά είναι μια παράνοια; Μήπως μια κακή διαχείριση; Μήπως εμείς στραβά αρμενίζουμε; Μετά από εύρυνα σε πιθήκους αποδείχτηκε ότι φταίει ο καπιταλισμός!!!

Ο καπιταλισμός λοιπόν από μόνος του τρώει τον ίδιο του τον εαυτό. Σαν ένα τέρας που δεν χορταίνει με τίποτα! Ο καπιταλισμός και μην σε ξενίζει η λέξη, είναι ένα οικονομικό σύστημα όπου η ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής και διακίνησης των προϊόντων, όπως και οι επενδύσεις σε οικονομικά αγαθά, παραγωγή, κατανομή, το εμπόριο και υπηρεσίες, κατέχονται από ιδιώτες, με κυρίαρχο κίνητρο/στόχο το κέρδος !
Ο καπιταλισμός (επίτηδες θα στο γράψω 100 φορές) κατάφερε να υπάρχουν άνεργοι άστεγοι, αυτόχειρες και καταθλιπτικοί άνθρωποι! Ο ανθρωπινός εγκέφαλος σε παγκόσμιο επίπεδο δεν ασχολείται με το να παράγει θεωρία και γνώση. Και υπενθυμίζω εδώ ότι αυτό μας κατέβασε από τα δέντρα! Αυτήν την περίοδο οι άνθρωποι θα μπορούσαν να δουλεύουν όλοι, να δουλεύουν λίγο, να χαμογελούν και να αναπτύσσουν την φιλοσοφία, της τέχνες και γενικά να παράγουν νέα θεωρία και γνώση.
Όμως την ιδία ώρα που στο λέω αυτό και εσύ το καταλαβαίνεις. Πας στην τηλεόραση και συμφωνείς με το εκάστοτε πλήκτρο του τηλεκοντρόλ που σου λέει ότι έχουμε πολλούς στο δημόσιο! Ότι γενικά έχουμε τόσους πολλούς να δουλεύουν που είναι άχρηστοι… πιστεύω να κατάλαβες από τα παραπάνω ότι δεν είναι μαγκιά και εξυπνάδα το να δουλεύεις όλη μέρα!!!
Σήμερα μίλαγα με ένα γιατρό, και μου έλεγε ότι αρκετά νοσοκομεία δεν έχουν αξονικούς τομογράφους. Ένας αξονικός τομογράφος κάνει 700.000 ευρώ μου λέει. Όμως δεν είναι αυτό το πρόβλημα , που δεν έχουμε αξονικό τομογράφο, αλλά το ότι κάθε αξονικός τομογράφος χρειάζεται 6 άτομα την βάρδια (3 βάρδιες) για να λειτουργήσει. Και τσάμπα να τους πάρουμε μου λέει δεν θα μπορούμε να τους δουλέψουμε! Άρα λοιπόν ρε άνθρωποι που είστε εκεί έξω πως μπορούν να σας πείθουν ότι έχουμε πολλούς να δουλεύουν στο δημόσιο;; Και ακόμα περισσότερο ενώ βλέπεις τόσους ανέργους δίπλα σου, πως γίνεται να το πιστεύεις αυτό!!!
Για να προχωρήσει ο κόσμος μπροστά θέλει λιγότερη δουλειά από όλους μας θέλει όλοι να μπορούμε να συμβάλουμε στην παραγωγή αλλά λιγότερες ώρες…
Αυτό που φταίει αγαπητέ μου έχει όνομα ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ λέγετε , μην ντρέπεσαι να το πιστέψεις. Και πάνω από όλα μην φοβάσαι να τα βάλεις μαζί του !!!

SPATOURNOS

Τα διαχρονικά διλήμματα των εκλογών

Ευρώ ή Δραχμή; Μνημόνια ή Έξοδος από την Ευρώπη; Να κυβερνηθούμε ή χάος; Τα διλήμματα που είναι χρήσιμα για να τρομοκρατήσουν, να μπερδέψουν και να υφαρπάξουν την ψήφο των εργαζομένων, στήνονται από τους ίδιους που μας θυμίζουν σε κάθε ευκαιρία ότι "στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα".

Είναι φανερό ότι οι εκλογές είχαν και έχουν καθαρά συμβολικό χαρακτήρα. Και αυτό που συμβολίζουν είναι, με τον Α ή Β τρόπο, τη συναίνεση της κοινωνίας στην όποια χάραξη πολιτικής. Δε θα μπορούσαν να προωθηθούν με διαφορετικό τρόπο, αποφάσεις οι οποίες στρέφονται κατ' ουσίαν κατά της κοινωνίας εάν δεν επενδύονταν με μια επίφαση δημοκρατικότητας και ελευθερίας. Οι εκλογές στήνονται ώστε να νομιμοποιηθεί στα μάτια του εκλογικού σώματος η διαιώνιση της πραγματικής οικονομικής εξουσίας, την οποία εκπροσωπούν επάξια τα αστικά κόμματα.

Σε περιόδους καπιταλιστικής κρίσης και ακριβώς επειδή δεν υπάρχει το θετικό πρόταγμα που συναντάμε στην περίοδο πριν την κρίση, η αστική τάξη εμφανίζεται ευέλικτη μπροστά στο πολιτικό αδιέξοδο που ορθώνεται μπροστά της. Θέλει απεγνωσμένα να ενσωματώσει τις μάζες που τείνουν ή ενδέχεται να αμφισβητήσουν το οικονομικό μοντέλο που έχει επιβάλλει και να συντηρήσει τα κεκτημένα της, την κερδοφορία της. Έτσι διαχέεται ένα προπέτασμα καπνού που καλύπτει την οικονομική εξουσία (θεωρία της Ψωροκώσταινας κλπ.), "καίγοντας" ένα μέρος των πολιτικών της εκπροσώπων και χρεώνοντας ουσιαστικά τις κρίσεις του συστήματος, στην κακοδιαχείριση των πολιτικών της. Από εδώ και πέρα αναλαμβάνουν να σώσουν την κατάσταση οι πολιτικές εφεδρείες, οι οποίες υπόσχονται:

- Στο λαό: μια καλύτερη ή πιο "ορθή" διαχείριση του καπιταλισμού.

Στην οικονομική εξουσία: τα εχέγγυα ότι δε θα διακινδυνεύσουν τα συμφέροντά τους.

Και επειδή ακριβώς, ακόμα και τις καλύτερες προθέσεις να έχει μια τέτοια κυβέρνηση, θα πατάει πάντα σε 2 βάρκες που θα τραβάνε αντίθετα, ή θα διαλέξει βάρκα ή κάποια στιγμή θα πέσει μέσα.

Γι αυτό λοιπόν, οι αγανακτισμένες μούντζες στο Σύνταγμα ή οι κραυγές για "κρεμάλες στο Γουδί", δίχως τη συνοδεία μιας ολοκληρωμένης πολιτικής πρότασης για την εξουσία και τη συσπείρωση γύρω από έναν φορέα εναλλακτικής οργάνωσης της κοινωνίας, όχι μόνο δεν είναι επικίνδυνες αλλά επιτυγχάνουν ακριβώς αυτό: Να δημιουργούν την αυταπάτη ότι αλλάζοντας οι κυ-

βερνήσεις αλλάζει και η εξουσία, ενώ αυτή παραμένει στα ίδια χέρια, εκείνων που ελέγχουν τα μέσα παραγωγής και την οικονομία.

Εάν λοιπόν, την εκλογική συναίνεση δεν καταφέρει να την αναδείξει η κάλπη με την ψήφο του λαού, πότε στη σοσιαλδημοκρατική και πότε στη φιλελεύθερη διαχείριση του καπιταλισμού, υπάρχει και το μαστίγιο της ακροδεξιάς, για να φτάσει εκεί που δε φτάνει το καρότο της αστικής του διαχείρισης. Εάν δηλαδή "δεν τσιμπήσεις", με το καλό, στα διλήμματα που σου θέτουμε και της ασφάλειας που σου υποσχόμαστε, και προσπαθήσεις να ανοίξεις έναν εναλλακτικό δρόμο οργάνωσης της κοινωνίας, αμφισβητώντας το υπάρχον οικονομικό μοντέλο, υπάρχει και ο κακός τρόπος που λέγεται φασισμός. Να ποιό είναι το καρότο και το μαστίγιο, να γιατί γεννά ο καπιταλισμός το φασισμό τον οποίο και χρειάζεται, να γιατί "οι ρίζες του το σύστημα αγκαλιάζουν και οι μάσκες του με τον καιρό αλλάζουν μα όχι και το μίσος του για μένα". Έτσι εξηγείται και η προσπάθεια της οικονομικής ολιγαρχίας να πετύχει την επάνοδο της ακροδεξιάς που βρίσκει έρεισμα στην αβεβαιότητα και την ανασφάλεια των λαών, οι οποίοι ξεχνούν την ιστορία καθώς "όσοι περνούν τη χώρα της απόγνωσης, παθαίνουν αμνησία".

Τα πραγματικά διλήμματα για τον λαό δεν είναι οι εναλλακτικές που του δίνονται κάθε τόσο μπροστά στις κάλπες και πίσω από αυτές.

Το πραγματικό δίλημμα για τον λαό είναι το εάν θέλει να συνειδητοποιήσει ότι το όπλο που τον σημαδεύει και του ζητάει "τα λεφτά ή τη ζωή του", είναι ψεύτικο. Στο κάτω κάτω μετά τις εκλογές του παίρνουν και τα δύο.

Το πραγματικό δίλημμα είναι το εάν θέλει να απεγκλωβιστεί από τη λογική του λιγότερου κακού και να δει κατάματα την αλήθεια: Δίχως την ιδεολογική και πολιτική οργάνωση, των εργαζομένων, των φτωχών, των ανέργων, των καταπιεζόμενων, θα είναι καταδικασμένος να μειώνει συνεχώς τις απαιτήσεις του και να ζει με λιγότερα. Και ενώ η επιστήμη και η τεχνολογία θα εξελίσσονται συνεχώς με κύριο μέλημα την όλο και πιο μεγάλη εξασφάλιση κέρδους για τους ιδιοκτήτες των μέσων παραγωγής, εκείνος θα έχει όλο και μικρότερο μερίδιο αυτού του κοινωνικού πλούτου που παράγει.

Το πραγματικό δίλημμα είναι το εάν τελικά θέλει να διεκδικήσει και να αγωνιστεί για να επιβάλλει έναν άλλο δρόμο αξιοπρεπούς συλλογικής ζωής έξω από τη ζούγκλα της ελεύθερης αγοράς και της άναρχης ανάπτυξης της οικονομίας και του κεφαλαίου. Είναι σίγουρα δρόμος με θυσίες αλλά είναι και ο μόνος ρεαλιστικός που μπορεί να οδηγήσει σε σημαντικές κατακτήσεις στο "τώρα".

Και "σαν θελήσει ποτέ ο λαός, τότε το πεπρωμένο θα προσκυνήσει".

MOMENTUM

ΤαΨηΛάΤηΣΕβΔοΜάΔαΣ

Ανέβηκαν οι τόνοι μετά το τέλος της διακαναλικής συνέντευξης του Αντώνη Σαμαρά καθώς δέχθηκε τις διαμαρτυρίες των δημοσιογράφων του "Ριζοσπάστη" και της "Αυγής" καθώς δεν τους δόθηκε ο λόγος για να απευθύνουν ερώτηση. Μάλιστα, ο δημοσιογράφος του "Ριζοσπάστη" Παναγιώτης Κακαλής ρώτησε τον πρόεδρο της ΝΔ. "κ.Σαμαρά είστε τόσο αντικομμουνιστής;" για να εισπράξει το χαμόγελο του Α.Σαμαρά.
Πολύ αστείο...

Σε ισόβια καταδικάστηκε ερήμην ο έκπτωτος πρόεδρος της Τυνησίας Μπεν Αλι από στρατοδικείο της Τυνησίας για τον ρόλο του στην αιματηρή καταστολή των εξεγέρσεων στη Θάλα και την Κασερίν.
Μαζί του δικάζονται άλλοι 22 αξιωματούχοι του καθεστώτος του ..
Μεταξύ των υπολοίπων κατηγορουμένων, ο πρώην υπουργός Εσωτερικών του Μπεν Αλί, ο Εαφίκ Μπελχάτζ Κάσεμ, καταδικάστηκε σε 12ετή κάθειρξη.
And justice for all...

Ραγδαία άνοδο στο 22,6% σημείωσε η ανεργία το πρώτο τρίμηνο του 2012, από 20,7% το προηγούμενο τρίμηνο , σύμφωνα με τα στοιχεία που ανακοίνωσε η ΕΛΣΤΑΤ.
Ο αριθμός των ανέργων ανήλθε σε 1.120.097 άτομα.
Η απασχόληση μειώθηκε κατά 2,4% σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο , με τον αριθμό των απασχολούμενων να ανέρχεται σε 3.837.950 άτομα.
Από τα στοιχεία προκύπτει ότι το ποσοστό ανεργίας των γυναικών (26,5%) είναι σημαντικά υψηλότερο από των ανδρών (19,7%). Το υψηλότερο ποσοστό ανεργίας παρατηρείται στους νέους ηλικίας 15-24 ετών (52,7%), το οποίο στις νέες γυναίκες φθάνει στο 60,4%.

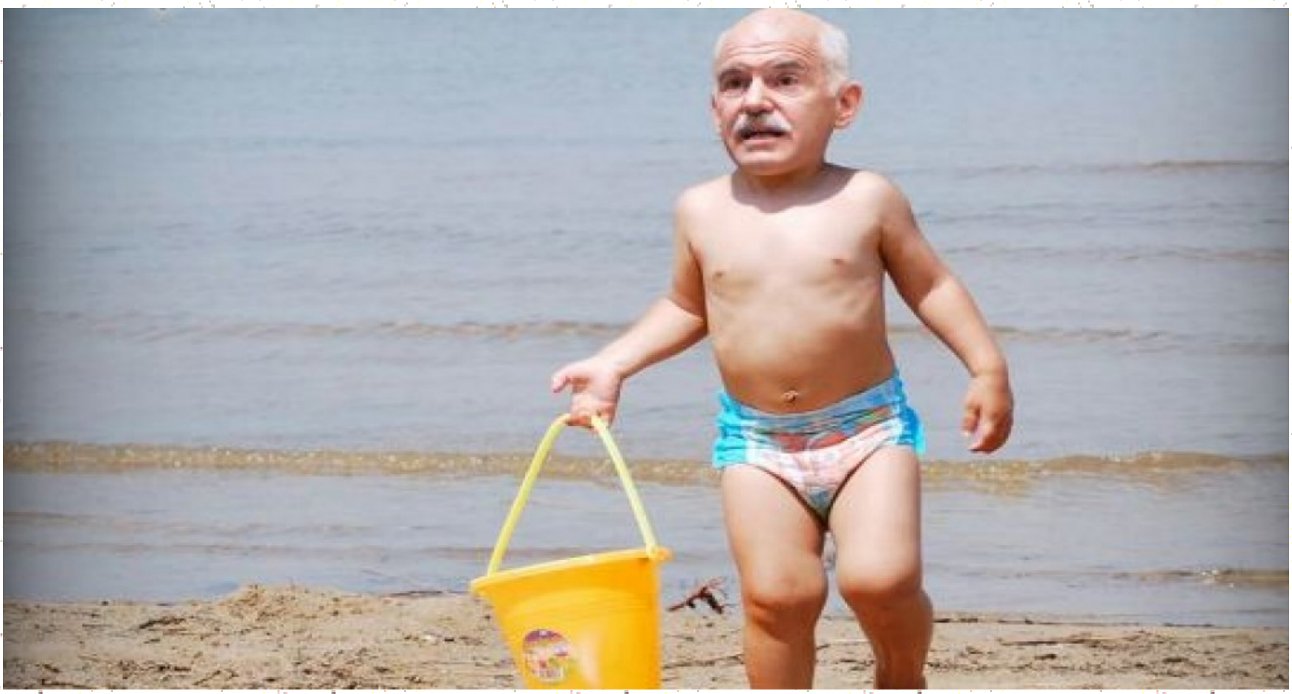
Απάντηση στο "ξέσπασμα" του μητροπολίτη Καλαβρύτων, Αμβροσίου, περί των επιλογών στις προσεχείς εκλογές, δίνει με ανακοίνωση του ο γενικός γραμματέας Θρησκευμάτων, Γ. Καλατζής.
"Η υποστήριξη που προσφέρουν θρησκευτικοί ηγέτες, ιδιαίτερα όταν αυτοί είναι Ιεράρχες της επικρατούσας θρησκείας, σε οποιονδήποτε προπαγανδίζει ρατσιστικές και χουντικές θέσεις, αποτελεί στίγμα για την αντίστοιχη θρησκευτική κοινότητα και ντροπή για κάθε Έλληνα πολίτη."

Ελεύθεροι αφέθηκαν οι έξι συλληφθέντες φασίστες , που φέρονταν ως οι δράστες της ρατσιστικής επίθεσης εναντίον τεσσάρων Αιγυπτίων στο Πέραμα, με αποτέλεσμα το σοβαρό τραυματισμό του ενός.
Στους 5 από τους 6 επιβλήθηκαν περιοριστικοί όροι, απαγόρευση εξόδου από τη χώρα και καταβολή εγγύησης 2.000 ευρώ ο καθένας.
Η υπόθεση δεν έχει κλείσει ακόμα, καθώς αναμένονται δακτυλικά αποτυπώματα από το σημείο της επίθεσης και η κατάθεση του Αιγυπτίου που είναι σοβαρά τραυματισμένος στο κεφάλι και νοσηλεύεται στο νοσοκομείο.

Αθώοι κρίθηκαν από τον Αρειο Πάγο ο ηγούμενος της Μονής Βατοπαιδίου Εφραίμ και ο Αρσένιος, για την υπόθεση της Λίμνης Βιστωνίδας και το ιδιοκτησιακό καθεστώς εκτάσεων αυτής.
Οι δύο μοναχοί κατηγορούνταν για ηθική αυτουργία στα αδικήματα παραβίασης δικαστικού απορρήτου και παράβασης καθήκοντος.
Τον Ιανουάριο το ποινικό τμήμα του Άρειου Πάγου είχε κάνει δεκτή το αίτημα αναίρεσης των ποινών, που τους είχε επιβληθεί και είχε διατάξει να γίνει εκ νέου η δίκη με άλλη σύνθεση.
And no justice for all...

Με πρόστιμα μέχρι και 500.000 € απειλούνται τα κόμματα για παράνομη αφισοκόλληση.
Τα πρόστιμα αναμένονται "καταπέλτης" δήλωσε ο αντιδήμαρχος καθαριότητας Αθηνών, Αντρέας Βαρελάς: "με ρητή εντολή του γ.γ. του δήμου, κ. Λιβανιού, θα βγουν στους δρόμους οι επόπτες καθαριότητας και θα αρχίσουν οι φωτογραφήσεις των παράνομων αφισών. Με βάση τον κανονισμό προβλέπονται πρόστιμα ανά σημείο ή ανά κόμμα και αυτά θα επιβληθούν!εγώ μπορώ να κόψω και 1.000.000 € σε πρόστιμα".
Κατούρα και λίγο...

Ο Οιωνός της ήττας του μνημονίου...

Μία μέρα πριν τις σημαντικότερες εκλογές της μεταπολίτευσης , στις οποίες οι μνημονιακοί ΝΔ και ΠΑΣΟΚ ενώ ο λαός τους έβγαλε από την πόρτα στις 6 του Μάη , δίνουν σκληρή μάχη να ξαναμπούν απ ' το παράθυρο , χωρίς βέβαια να σημαίνει πως το πετυχένουν.
Προσωπικά δεν πιστεύω στην μοίρα , τα σημάδια και τα διάφορα τέτοια , όμως είναι πραγματικότητα πως συχνά συμβαίνουν ''διαβολικές'' συμπτώσεις – απίθανα γεγονότα συνδυάζονται και η μόνη εξήγηση έρχεται από την πιθανοθεωρία ή τα μέντιουμ...
Μια μέρα πριν τις εκλογές λοιπόν , και ενώ το ημερολόγιο να γράφει 16 Ιουνίου έχουμε το συνδυασμό δύο φαινομενικά άσχετων γεγονότων , ο οποίος όμως , μπορεί να χαρακτηριστεί ''διαβολική'' σύμπτωση ή πολύ απλά ένας οιωνός για το αποτέλεσμα της 17 Ιουνίου...
Το πρώτο γεγονός είναι ότι έχει γενέθλια ο Γιωργάκης , ο Παπαντρέου (το παιδί) και το δεύτερο είναι πως στις 16 – Ιουνίου είναι η γιορτή του Αγίου ''Μνημονίου''… Δεν κάνω πλάκα...
Δηλαδή η γιορτή του Μνημονίου ταυτίζεται με την γιορτή του Γιωργάκη!
Αρχικά η είδηση προκαλεί σίγουρα γέλιο , και λέω γέλιο μιλώντας για την σύμπτωση , όχι απλά για την αναφορά του ονόματος του Γιωργάκη...
Στην συνέχεια όμως αντιλαμβάνεσαι , ότι η τελευταία μέρα ζωής του Μνημονίου (του Αγίου) ήταν η 16 Ιουνίου !
Στις 17 ήταν ήδη παρελθόν...
Τυχαίο ; δε νομίζω…

ὁ μὴ ἔχων

Το ντέρμπι της αντίστασης

Η υποδούλωση της χώρας από τους ναζί είχε και δραματικές συνέπειες στο ελληνικό ποδόσφαιρο . Οι κατά τόπους ποδοσφαιρικές ενώσεις διαλύθηκαν, τα σωματεία ανέστειλαν τη λειτουργία τους και τα γήπεδα επιτάχθηκαν από τις δυνάμεις κατοχής. Από τις αρχές του 1942 οι αθλητές του στίβου οργανώθηκαν στην Ένωση Ελλήνων Αθλητών με σκοπό να διατηρήσουν μέσα στις συνθήκες τις εποχής μια υποτυπώδη έστω αθλητική δραστηριότητα και παράλληλα να ενισχύσουν τους συναθλητές τους που βρίσκονταν σε δύσκολη θέση λόγω ασθενειών και της κατοχικής πείνας. Σύντομα στην Ένωση προσχώρησαν και αθλητές άλλων αθλημάτων, μαζικά μάλιστα οι ποδοσφαιριστές.

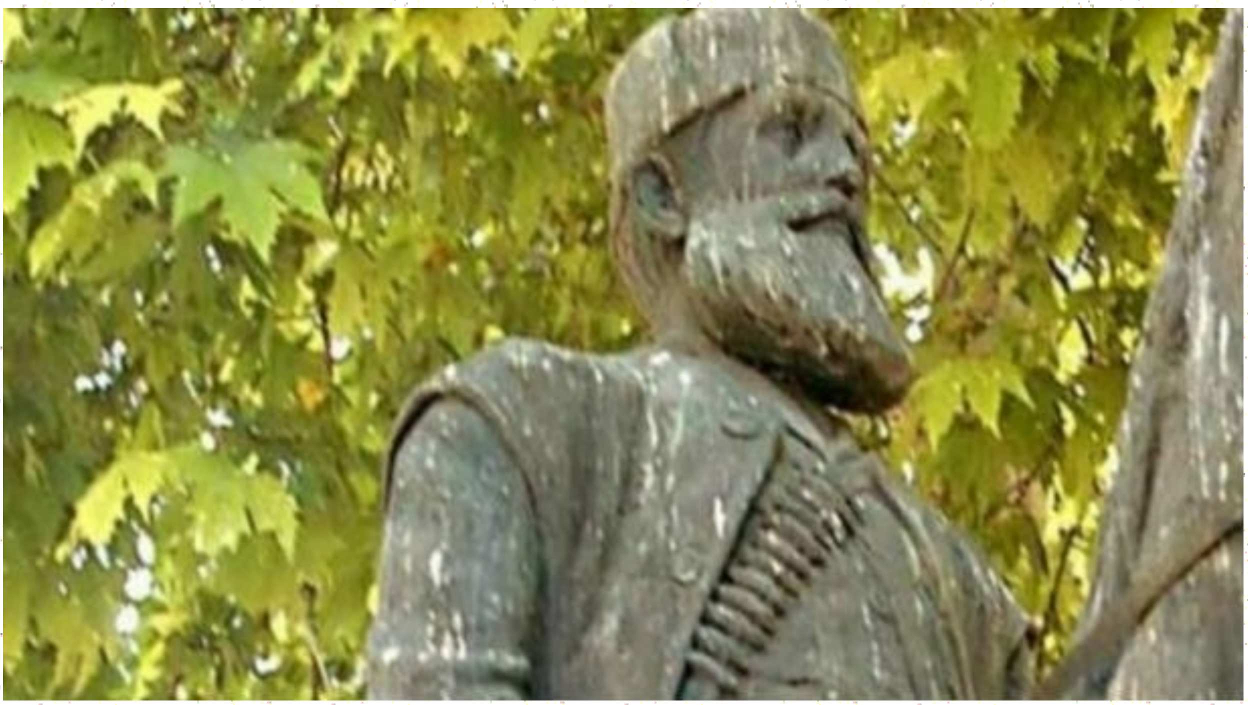
Την άνοιξη του 1942, η ΑΕΚ και ο Παναθηναϊκός έρχονται αντιμέτωποι σε φιλική αναμέτρηση στο γήπεδο της Λεωφόρου Αλεξάνδρας, παρουσία 15.000 θεατών. Οι παίκτες των δύο ομάδων έχουν κανονίσει τα έσοδα του αγώνα να διατεθούν στο νοσοκομείο Σωτηρία, προς υποστήριξη των αρρώστων από φυματίωση συναδέλφων τους αθλητών. Οι Γερμανοί όμως έχουν άλλα σχέδια. Θέλουν τα έσοδα για τους εαυτούς τους και επιβάλουν ως διαιτητή της αναμέτρησης έναν Αυστριακό αξιωματικό. Ας διαβάσουμε λοιπόν πως αφηγείται ο αρχηγός της ΑΕΚ Κλεάνθης Μαρόπουλος τα γεγονότα που συνέβησαν:

«Λίγο πριν τον αγώνα, όπως είχαμε συμφωνήσει, φτιάξαμε μια επιτροπή από ποδοσφαιριστές και πήγαμε στο γραφείο του Απόστολου Νικολαΐδη, του πρόεδρου του ΠΑΟ. Στην επιτροπή ήταν ο Κρητικός από τον Παναθηναϊκό, ο Τζανετής κι εγώ. Ζητήσαμε από τον Νικολαΐδη να μας δώσει ένα μέρος από τις εισπράξεις, για να ενισχύσουμε τους φυματικούς. Μας απάντησε ότι δεν ήταν διατεθειμένος να κάνει κάτι τέτοιο και μάλιστα μας ανακοίνωσε ότι διαιτητής στον αγώνα θα έπαιζε ένας Αυστριακός, αξιωματικός των δυνάμεων Κατοχής. Μετά από την απάντηση εκείνη, εμείς αποφασίσαμε να μην παίξουμε. Αν το κάναμε, θα ήταν σαν να συμφωνούσαμε με τους κατακτητές. Βγήκαμε στον αγωνιστικό χώρο και οι δύο ομάδες μαζί, χαιρετίσαμε τους φιλάθλους, κι αντί ν' αρχίσουμε τον αγώνα, ανεβήκαμε στις εξέδρες κι αρχίσαμε να εξηγούμε στον κόσμο τι ακριβώς είχε γίνει. Ο κόσμος δέχτηκε τις εξηγήσεις μας. Αυτό που επακολούθησε δεν μπορούσαμε να το φανταστούμε. Αγανακτισμένοι οι φίλαθλοι όρμησαν στον αγωνιστικό χώρο και κυριολεκτικά δεν άφησαν τίποτε όρθιο. Οι ξύλινες εξέδρες ξηλώθηκαν, τα δοκάρια ξεριζώθηκαν, συνθήματα υπέρ των ποδοσφαιριστών και κατά του Απόστολου Νικολαΐδη αλλά και της διοίκησης του ΠΑΟ ακούγονταν. Τα επεισόδια πήραν έκταση και γρήγορα σχηματίστηκε αντιφασιστική διαδήλωση, που έφτασε μέχρι την Ομόνοια. . Οι φίλαθλοι-διαδηλωτές διαλύθηκαν μόνο με την εμφάνιση των γερμανικών δυνάμεων Κατοχής...».

Έτσι, από έναν φιλικό ποδοσφαιρικό αγώνα που ποτέ δεν έγινε, γεννήθηκε μια αντικατοχική διαδήλωση στην Ελλάδα.

ουτοπικός

Η κλεμμένη προτομή

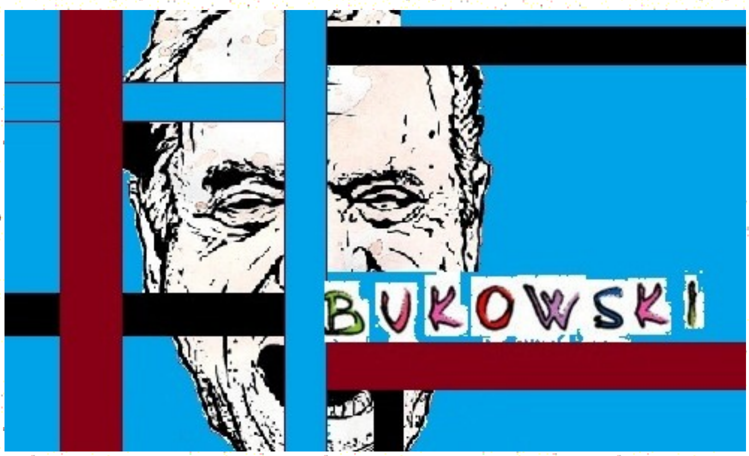
Ένα παράξενο περιστατικό συνέβη δύο βράδια πριν από την επέτειο της αυτοκτονίας του καπετάνιου του ΕΛΑΣ και ηγέτη της αντίστασης Άρη Βελουχιώτη. «Κάποιοι», «άγνωστοι», έκλεψαν την προτομή του που κοσμούσε το χωριό Μεσούντα, τον τελευταίο τόπο επί γης που πάτησε το πόδι του ο Βελουχιώτης. Φαιδρά και τραγελαφικά δημοσιογραφικά σχόλια όπως ότι το αρμόδιο αστυνομικό τμήμα «διεξάγει ανθρωποκυνηγητό για να βρει την κλεμμένη προτομή» συμπληρώνουν το παράξενο αυτό περιστατικό. Η κίνηση αυτή βέβαια των «γνωστών – αγνώστων» δραστών είναι αποκλειστικά και μόνο συμβολική.

Οποιοσδήποτε λογικός άνθρωπος θα σκεφτόταν «τι αξία μπορεί να έχει μια προτομή» τοποθετημένη σε ένα χωριό της Άρτας. Κι όμως υπάρχουν κάποια αντικείμενα που η συμβολική τους δύναμη είναι τέτοια που δημιουργεί το συναίσθημα του δέους. Ένα απλό άγαλμα, μια προτομή του Άρη είναι ένα τέτοιο αντικείμενο καθώς συμπυκνώνει μια εποχή και ένα έπος. Υπάρχουν αρκετοί που θέλουν να σβήσουν αυτό το αντικείμενο, θεωρώντας πως έτσι σβήνουν την ιστορική μνήμη της εποχής και του έπους.

Η εποχή που συμβολίζεται σε αυτό το πρόσωπο είναι η περίοδος του 1930 μέχρι και το τέλος του εμφυλίου. Ο Θανάσης Κλάρας (το πραγματικό όνομα του Άρη Βελουχιώτη) ήταν μια από τις μορφές που αναδείχτηκαν μέσα από την ελπιδοφόρα εισβολή του ελληνικού εργατικού κινήματος στο προσκήνιο τη δεκαετία του ’30, με τις μεγάλες απεργίες στις πρώιμες βιομηχανικές μονάδες, στους ναυτεργάτες και στα καπνά της Θεσσαλονίκης και της Καβάλας. Στέλεχος του ΚΚΕ, αρθογράφος του Ριζοσπάστη, συχνά γνωστός για το ταπεραμέντο του και την αγκιτατόρικη δράση του ο Θανάσης Κλάρας δεν ήταν αμελητέος παράγοντας. Επί δικτατορίας του Μεταξά, φυλακίστηκε και βασανίστηκε. Με την κατάκτηση της Ελλάδας από τους Γερμανούς, ό,τι είχε να κάνει ως Θανάσης Κλάρας το είχε κάνει. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες γεννήθηκε ο Άρης Βελουχιώτης.

Σε αυτό το σημείο η εποχή μετατρέπεται σιγά σιγά σε έπος. Μέσα από την αρχικά ειρηνική αντίσταση του ελληνικού λαού και την πάλη ενάντια στην πείνα το χειμώνα του 1942, δημιουργήθηκαν οι συνθήκες για την

αντίσταση που μετέπειτα ονομάστηκε «εθνική». Οι υπόγειοι ποταμοί και ο δραματικός χαρακτήρας ανέδειξαν το ρόλο της προσωπικότητας: ο Άρης Βελουχιώτης – δεμένος με τον τόπο, μιας και το όνομα είναι από το βουνό Βελούχι – ανέλαβε το ιστορικό φορτίο να ταυτιστεί το πρόσωπό του με την οργάνωση του λαού, την ένοπλη απάντηση, το αντάρτικο, τα στρατιωτικά πλήγματα εναντίων Ιταλών και Γερμανών, την νέα ελπίδα και περηφάνια του ελληνικού λαού, την λευτεριά. Αλλά επίσης είχε την καταραμένη όπως αποδείχτηκε διορατικότητα για τις συνθήκες που διαμορφώνονταν ήδη πριν την ήττα και υποχώρηση των χιτλερικών στρατευμάτων στην μεταπολεμική Ελλάδα. Επί ματαίω προσπαθούσε να προειδοποιήσει το ΚΚΕ για τις νέες συνθήκες που μετέπειτα οδήγησαν στον εμφύλιο.
Ο Άρης Βελουχιώτης είναι το σημείο στο χώρο και στο χρόνο που σηκώθηκε το γάντι απέναντι στον ταξικό αντίπαλο του γερμανικού ιμπεριαλισμού και των ελλήνων φιλογερμανικών αστών και στον ταξικό εχθρό των χιτλερικών στρατευμάτων και των γερμανοτσολιάδων «φίλων» τους. Τη μνήμη αυτού του σημείου οι γνωστές και άγνωστες δυνάμεις του σύγχρονου νεοφασισμού θέλουν να αφαιρέσουν με την αφαίρεση της προτομής στην Μεσούντα. Θα αποτύχουν. Όπως απέτυχαν αμέσως μετά τον εμφύλιο να σταματήσουν το φάντασμα του Βελουχιώτη, παρά τη διαγραφή και διαπόμπευσή του από το ΚΚΕ. Όπως απέτυχαν να σταματήσουν τον κόσμο της δουλειάς να εμπνέεται από τα αντάρτικα τραγούδια. Έτσι και τώρα θα αποτύχουν, γιατί η ιστορική απόσταση από την αντίσταση και τον εμφύλιο είναι μόλις δύο – τρεις γενιές και μπροστά μας ανοίγονται γεγονότα που όπως και τότε έτσι και τώρα δε θα αφήσουν κανέναν αμέτοχο.
Η μάχη που οι δυνάμεις του μαύρου μετώπου και του σύγχρονου φασισμού δίνουν απέναντι στον κόσμο της δουλειάς και τη νεολαία χρησιμοποιεί όλα τα ιδεολογικά και πολιτικά όπλα. Είναι μάχη υλική, για το δικαίωμα στην εργασία, το μεροκάματο, την αξιοπρέπεια. Είναι μάχη πολιτική, για την ελευθερία, τη δημοκρατία, την κοινωνική δικαιοσύνη. Είναι όμως και μάχη ιδεολογική: θα έχουν νικήσει όταν ο κόσμος της δουλειάς θα έχει ξεχάσει το ηρωικό του παρελθόν. Γι’ αυτό και πρώτοι αυτοί υψώνουν τις φωνές για ένα νέο εμφύλιο, γι’ αυτό και πρώτοι αυτοί δίνουν τη μάχη με όρους πολιτικών στρατοπέδων. Γι’ αυτό και χαϊδεύουν το νεοφασισμό και χρηματοδοτούν την αιματηρή του εκστρατεία.
Όμως η κίνηση αυτή με την προτομή είναι κίνηση ανθρώπων χωρίς λογική. Είναι κίνηση – πρόκληση απέναντι στο λαό που εγγράφεται στις συνειδήσεις του κόσμου και θα πληρωθεί ακριβά από αυτούς που την έκαναν. Ο φασισμός τους είναι σκοτάδι και απελπισία. Ο αγώνας του κινήματος απέναντι στη λήθη είναι σκληρός, όμως η ελπίδα όταν γεννηθεί στο κίνημα, θα συντρίψει με μια γροθιά το νεοφασιστικό κατασκεύασμα. Η προτομή του Άρη δε θα αποκατασταθεί, θα αντικατασταθεί από όλους εκείνους τους νέους μικρούς και μεγάλους Βελουχιώτηδες στη γειτονιά, στη δουλειά, στον αγώνα.

1)Τα δύο τελευταία χρόνια υπάρχει μια σημαντικά αυξανόμενη αντίδραση από πολλούς ευρωπαϊκούς λαούς και όχι μόνο, ενάντια στην λιτότητα και συνολικά στο πολιτικό σύστημα .

Από κοινωνική και όχι οικονομική άποψη , τι ήταν κατά την γνώμη σου αυτό που έκανε τον κόσμο να βγει στις πλατείες και να αμφισβητήσει τους υπαρκτούς πολιτικούς θεσμούς -να διεκδικήσει "άμεση Δημοκρατία";

Το κίνημα των πλατειών είναι η βουή, το πρόπλασμα του νέου εργατικού – λαϊκού κινήματος από το μέλλον που δεν πήρε ακόμη την τελική του μορφή και περιεχόμενο. Για τη γένεση του έσπειραν πολλοί. Οι σοβαρές δυσκολίες που φύτρωσαν και αναπτύχθηκαν στα εργατικά συνδικάτα: Η εργοδοτική επίθεση, τα δυσβάστακτα οικονομικά βάρη, τα φαινόμενα εκφυλισμού του συνδικαλιστικού κινήματος, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία που αποκαλύφθηκε. Το κίνημα των πλατειών είναι η αναγκαία λοιπόν παράκαμψη όλων αυτών.

Η γενίκευση των μέτρων που λαμβάνονται από την αστική τάξη δια των πολιτικών εκπροσώπων της απαιτεί γενικευμένη απάντηση. Η ίδια η σε εξέλιξη διεθνής δομική κρίση του καπιταλισμού συνεπάγεται δομικές πολιτικές λύσεις – απαντήσεις. Συνεπάγεται επομένως ένα κίνημα γενικότερου προσανατολισμού, στόχων και δράσεων που «δεν χωρά» στο υπαρκτό συνδικαλιστικό κίνημα.

Το κίνημα των πλατειών εκφράζει εμβρυακά το αναγκαίο πολιτικό κοινωνικό ρεύμα. Αυτό το σύγχρονο εργτικό ρεύμα δεν μπορεί μπαρά να επανέλθει εκεί που ήταν, δηλαδή στους εργασιακούς χώρους. Εκεί που η ταξική πάλη αποκτά τα χαρακτηριστικά της. Θα επιστρέψει για να επεκταθεί και δημιουργήσει τα συγχρονα όργανα άσκησς εργατικής πολιτικής τα οποία θα υποδεχθούν και την εργατικής εξουσία στις μελλούμενες προλεταριακές επαναστάσεις.

.Κανονικά ένα τέτοιο κίνημα γενικότερων στόχων αντιστοιχεί στο αυτοτελές ανώτερο πολιτικά κίνημα των πολιτικών μετώπων και κομμάτων (εργατικών, κομμουνιστικών, ρεφορμιστικών) της αριστεράς. Ωστόσο η Αριστερά – παρόλο που συνέρχεται και ανασυγκροτείται- δεν έχει ακόμα φτάσει ως το σημείο να γεννά, εμπνέει και προσανατολίζει τέτοια κινήματα. Συνέρχεται αλλά δεν έχει συνέλθει ακόμη από το σοκ των καταρρεύσεων και της βαθιάς ήττας του περασμένου αιώνα.

Ο Αλέξανδρος Αν
για την κρίση

Το κίνημα των πλατειών, όπως σε κάθε φουρτούνα αναπποφευκτα η θάλασσα φέρνει στην επιφάνεια τη λάσπη και τα κατακάθια του βυθού, συνοδεύεται από την παρουσία όλων των ρευμάτων και των ακροδεξιών. Εκεί όμως στις σφοδρές ταξικές αναμετρήσεις αυτά αντιμετωπίζονται.

2)Υπάρχει λοιπόν έλλειψη δημοκρατίας, πιστεύεις ότι σχετίζεται με την παγκόσμια οικονομική κρίση;

Η δημοκρατία είναι ευθεία συνάρτηση των στόχων που τίθενται σε ένα κοινωνικό σχηματισμό. Στόχοι βαθύς, για μια σύγχρονη, εργατικά δημοκρατική, κοινωνία, συνεπάγονται και προϋποθέτουν αντίστοιχη δημοκρατική κουλτούρα, συμπεριφορά, οργάνωση και πρακτική.

Από τα μέσα της δεκαετίας του 90, η αστική στρατηγική επιχειρεί να ξεπετάξει στον «τέταρτο κόσμο της φτώχειας και της ανέχειας των μεγάλων πόλεων της ανεπτυγμένης Δύσης και Ανατολής» μεγάλες φέτες της κοινωνίας. Ο αποκρουστικός θατσερικός- ρηγκανικός στόχος της κοινωνίας των δύο τρίτων του περασμένου αιώνα που αντικαταστάθηκε από το σύγχρονο στόχο των νεοφιλελεύθερων και νέοσυντηρητικών κομμάτων «της κοινωνίας του ενός τρίτου» έχει εσωτερικό στοιχείο τη βία, την καταστολή, τη γενικευμένη παρακολούθηση, το σύγχρονο κράτος λεβιάθαν των τρομονόμων και των χημικών. Μόνο έτσι, δια της οργανωμένης κρατικής βίας και υπεραντιδραστικής μετεξέλιξης της αστικής Δημοκρατίας θα απωθη-

θούν μόνιμα τα δύο τρίτα της κοινωνίας στην εξαθλίωση.

Ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός εκφράζεται επομένως πρωτίστως και κυρίως από τη μεταλλασσόμενη αστική Δημοκρατία. Η βρυξελιώτικη συστημική Χρυσή Αυγή είναι παραπαίδια αυτής της πολιτικής.

αγνωστάκης μιλάει στο babushka.gr

Όχι η οικονομική κρίση αλλά η αστική πολιτική που τη συνοδεύει ξεγυμνώνει και αποκαλύπτει αυτή την πολιτική και ταυτόχρονα την οξύνει αφού οδηγείται στα άκρα.

3)Ποια είναι τα αίτια και τα κύρια χαρακτηριστικά αυτής της κρίσης; έχει κάποια σχέσης με παλιότερες οικονομικές ή εμπορικές κρίσεις;

Τέτοιου ιστορικού βάθους κρίσεις η ανθρωπότητα έχει περάσει τέσσερεις.(1873-95, 1929-45, 1973- 85(;), 2008-;). Στο τέλος τους η κοινωνία συνολικά έχει αλλάξει, είναι άλλη.

Στην ουσία αποτελούν έκφραση των αδιεξόδων και αντιφάσεων της καπιταλιστικής παραγωγής, εκφράσεις της ιστορικής κρίσης, της κρίσης ιδιοκτησίας, του καπιταλισμού.

Ο καπιταλισμός έχει πρόβλημα το πρόβλημα είναι ο ίδιος ο καπιταλισμός. Γι' αυτό και η έξοδος από την εκάστοτε κρίση προετοιμάζει την επόμενη με μια ενδιάμεση ανάπαυλα.

Μέχρι τώρα έχουν καταρρεύσει τέσσερεις χώρες και έπεται συνέχεια. Η ανεργία στην Ευρώπη τη δεκαετία του 60 ήταν δεν ήταν 500000. Τώρα μόνο στη Γερμανία είναι πάνω από τρία εκατομμύρια, όσοι ήταν όταν ανέβηκε στην εξουσία ο Χίτλερ με την κρίση του 29. Στις χώρες που εκδηλώθηκε η κρίση, ως θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης προσλαμβάνουν πλέον εκείνους που στις περασμένες δεκαετίες εθεωρούντο ως έναρξη εισόδου σε κρίση (0,2– 2,5%). Στις δε αναδυόμενες οικονομίες (Κίνα, Ινδία, Βραζιλία,Τουρκία) οι ρυθμοί ανάπτυξης επιβραδύνονται. Το πλέον σοβαρό όμως είναι πως εξακολουθεί να μην παρατηρείται μια τάση επιστροφής κεφαλαίων από τον υπερανα-πτυγμένο χρηματοπιστωτικό τομέα προς την πραγματική λεγόμενη οικονομία. (690 τρισ. δολάρια, 10 φορές πάνω το παγκόσμιο ΑΕΠ εξακολουθούν να "ίπτανται" στον τομέα αυτό)

Εμφανίζεται δε – η κρίση- με δύο ανέργους: Εκατομμύρια άνεργους εργάτες, άεργους νέους και δισεκατομμύρια άνεργα- ανενεργά κεφάλαια που επενδύουν οι αστοί σε τιμαλφή, έργα τέχνης ή τα κρύβουν και τα εξάγουν. Αιτία βαθύτερη αυτής της συμπεριφοράς είναι η αδυναμία εξασφάλισης όχι γενικά κέρδους αλλά υψηλού ποσοστού κέρδους .Αυτά αποτελούν γενικά χαρακτηριστικά όλων των κρίσεων.

Η βασική διαφορά της σημερινής από τις προηγούμενες έγκειται στο ότι ο καπιταλισμός δεν μπορεί να εσωτερικεύσει, να χωνέψει, να εντάξει δίχως σοβαρές διαταραχές στην παραγωγή, τα ίδια τα Δημιουργήματα του: Τις σύγχρονες υπεραυτόματες μηχανές, τα κομπιούτερς νέας γενιάς, τις οπτικές ίνες, τα ρομπότ, τα αποτελέσματα της βιοτεχνολογίας.

Σε λίγο διάστημα θα φυτεύουν μαζικά -ήδη γίνεται στη Γουατεμάλα- καλαμπόκι και με ένα "προγραμματισμένο" βακτήριο, προϊόν της εκρηκτικά αναπτυσσόμενης βιοτεχνολογίας, θα παράγεται καύσιμο μηχανών. Με εκρηκτικές συνέπειες, όχι μόνο για τη γεωργία αλλά και για τη γεωστρατηγική σημασία χωρών.

Με μύκητες μπορούν να παράξουν εξαιρετικά λεπτές ίνες εκατό φορές πιο ανθεκτικές από το ατσάλι, που θα ανατρέψουν πολλά δεδομένα σε μεταφορές, συγκοινωνίες και οικοδομές.

Η τρισδιάστατη προγραμματισμένη εκτύπωση κρύβει μέσα της την ελπίδα για φτηνή, υψηλής ποιότητας κατοικίας για όλους, αλλά και την διατάραξη όλων των όρων οικοδομικής δραστηριότητας.

Η εφαρμογή της σύγχρονης φυσικής στην αποθήκευση και μεταφορά πληροφοριών αναταράσσει και πάλι τον όγκο

αποθήκευσης τους, την ταχύτητα μεταφοράς τους, με τεράστιες επιπτώσεις στην ταχύτητα ροής του κεφαλαίου, στην επικοινωνία των ανθρώπων, στην οργάνωση και εκμετάλλευση της εργασίας.

Η διείσδυση “στον πιο κοντινό και ταυτόχρονα στον πιο μακρινό ως πρόσφατα κόσμο”, στον ανθρώπινο εγκέφαλο και στο εσωτερικό της γης, δημιουργεί νέους ποιοτικά διαφορετικούς όρους στην ιατρική και στο μετασχηματισμό της φύσης.

Η δημιουργία και εφαρμογή μαγνητικών πεδίων επιτρέπει την μετακίνηση άμεσα “ιπτάμενων” τρένων και μεσοπρόθεσμα αυτοκινήτων με τεράστιες ταχύτητες και μικρότερα ποσά καυσίμων.

Αν τα εισάγει ξεπετώνται από την παραγωγή εκατομμύρια εργάτες. Οι εργάτες όμως είναι οι μοναδικοί παραγωγοί υπεραξίας και κέρδους. Αν δεν τα εισάγουν δεν εκσυγχρονίζονται, δεν αντιμετωπίζουν τον αιώνιο νόμο του καπιταλισμού τον ανταγωνισμό. Αυτός ο αιώνιος νόμος επιβάλλει όμως από τον κάθε μεμονωμένο καπιταλιστή για ίδιο όφελος (εδώ εδράζεται η αναρχία της καπιταλιστικής παραγωγής – ο πιο γνήσιος «ανάρχας είναι ο μεμονωμένος καπιταλιστής) ένα είδος εισαγωγής τους. Έτσι όμως ξεπετιώνται εργάτες έξω από την παραγωγή και το επενδυόμενο σταθερό κεφάλαιο ανά εργάτη, οι λειτουργούσες μηχανές ανά εργάτη, αυξάνει. Όσο επομένως αυξάνει η παραγωγικότητα τόσο μειώνεται η κερδοφορία. Αυτό «το παράδοξο της παραγωγικότητας», αυτή η αντίφαση, λύνεται μόνιμα μόνο αν σκοπός της παραγωγής δεν είναι το κέρδος αλλά οι ανθρώπινες ανάγκες.

Αυτή η κρίση στην ουσία συνιστά συνέχεια και ποιοτική αναβάθμιση των ιστορικών αδιεξόδων του καπιταλισμού, συνέχεια, τομή και κορύφωση των προηγούμενων κρίσεων.

Έτσι η κρίση αποκαλύπτει όχι μόνο τα αδιέξοδα, τις αντιφάσεις της καπιταλιστικής παραγωγής αλλά και τον στρατηγικό όρο μόνιμης αντιμετώπισης τους.

4)**Η σημερινή κατάσταση της οικονομίας της Ελλάδας σχετίζεται μόνο με την οικονομική κρίση ή είναι απορία της κακοδιαχείρισης από τον δικομματισμό**;

Η κρίση χρέους και η καπιταλιστική κρίση έχουν τη σχέση ειδικού- γενικού. Αλληλεπιδρούν η μια στην άλλη με τελικό αποτέλεσμα τη διατήρηση και το βάθεμα της καπιταλιστικής κρίσης.

Ως γνωστόν καπιταλισμός χωρίς χρέος δεν υπάρχει.

Η όξυνση όμως του χρέους και η εκδήλωση της κρίσης, διεθνώς, ως κρίσης χρέους, (μετά την διεθνή καπιταλιστική κρίση που έσκασε το 2007- 2008), παρουσιάστηκε μετά το “τάισμα” με πρωτόγνωρα ποσά των τραπεζών. Η υπεροξυμένη μορφή της κρίσης χρέους στις χώρες της Νότιας Ευρώπης οφείλεται πρωτίστως στην κρίση ενσωμάτωσης των χωρών του Νότου στην Ευρωπαϊκή Ένωση λόγω της ανισόμετρης καπιταλιστικήςς ανάπτυξης, του ευρώ (που εκτός των άλλων καταργεί τη νομισματική κυριαρχία χωρών) και των ενδοκαπιταλιστικών αντιθέσεων που οξύνονται. Η Ελλάδα βιώνει την κρίση με τις ιδιαιτερότητές της που οφείλονται τόσο στο ίδιο το επίπεδο ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού όσο και στις ιδιαίτερα σκανδαλώδεις φοροαποφυγές, παροχές, φοροαπαλλαγές του μεγάλου κεφαλαίου όσο και στο ρόλο και και στις δυσλειτουργίες των εισπρακτικών κρατικών μηχανισμών. Το φαινόμενο περιπλέκεται με την ακολουθούμενη πολιτική του “σοκ και δέος” η οποία οδηγεί – για πρώτη φορά στην Ελλάδα και παγκόσμια σε ύφεση για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά. Στην ουσία ακολουθούν την πολιτική συνολικής αποδόμησης και καπιταλιστικής υπεραντιδραστικής πλήρους ανασυγκρότησης, η οποία όμως δεν φαίνεται να τους βγαίνει. Η επίκληση των ελλειμμάτων του προϋπολογισμού είναι η πρόφαση για να προωθήσουν με καλύτερους πολιτικούς όρους την προαποφασισμένη κανιβαλική πολιτική με τα αλλεπάλληλα μνημόνια υποταγής και ξεπουλήματος που προωθεί η συγκυβέρνηση των προθύμων υπό τον Τραπεζίτη Παπαδήμο, συνέχεια και συνέπεια της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Η κρίση εξελίσσεται σε πολύπλοκο και εν πολλοίς αδιέξοδο ζήτημα, γιατί η χώρα ανήκει στην ΕΕ και τη ζώνη του ευρώ και ως

αδύναμος κρίκος αυτής της ληστοσυμμαχίας υφίσταται αντιμετώπιση παρία. Η ανεργία καλπάζει, η φτώχεια εξαπλώνεται, μισθοί και συντάξεις συρρικνώνονται και τα εργατικά δικαιώματα τοποθετούνται στην κλίνη του Προκρούστη, τα σχέδια και τα πλάνα της κυβέρνησης αποτυγχάνουν ολοσχερώς. Επιπλέον η κυβέρνηση υπογράφει μυστικά μνημόνια υποταγής και ξεπουλήματος του πλούτου και του λαού της χώρας, ενώ παράλληλα δανείζεται με αισχρούς κερδοσκοπικούς όρους από τους εταίρους για να τα βγάλει πέρα. Στο τέλος η κρίση θα γίνει οξύτερη, η χρεοκοπία αναπόφευκτη, το χρέος αβάσταχτο και η ανάκαμψη όνειρο.

5)Πως κρίνεις την κατάσταση της χώρας , πιστεύεις ότι ξεπεράσαμε τον κίνδυνο της απόλυτης χρεοκοπίας;

Στην Ελλάδα η αποσάθρωση των αμοιβών στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, η υπερφορολόγηση των πολιτών, η στάση πληρωμών του δημοσίου στο εσωτερικό σε συνδυασμό με μαζικά λουκέτα μικρομεσαίων, προς το παρόν, επιχειρήσεων, έχει οδηγήσει τα πράγματα σε οριακό σημείο. Οι περισσότερες από τις τράπεζες, παρά τα 100 δις ευρώ που έχουν λάβει και τα αναμενόμενα 50 από την ανακεφαλαιοποίηση, δεν μπορούν να λάβουν απευθείας ρευστότητα από την ΕΚΤ λόγω έλλειψης καταλλήλου ενεχύρου. Αναγκάζονται επομένως να λαμβάνουν ρευστότητα με το σταγονόμετρο από την ίδια την Τράπεζα της Ελλάδος με σοβαρότατο αντίκτυπο στην αγορά. Σε συνδυασμό με τα σύννεφα πτωτικών τάσεων που εμφανίζονται στο τουρισμό, δικαιολογείται το ενδεχόμενο, με το τέλος της τουριστικής σεζόν, εκδήλωσης, σε περιοχές της επικράτειας, ακόμη και ανθρωπιστικής κρίσης ως συνέπεια της οικονομικής. Τα δημοσιεύματα του τύπου, ξένου και ελληνικού, περί εξόδου από το ευρώ αποτελούν, βραχυχρόνια, μέσο πίεσης. Αντανακλούν όμως ενδυναμούμενη μεσοπρόθεσμη τάση των αστικών επιτελείων που συνειδητοποιούν ότι η έξοδος του Ελληνικού καπιταλιστικού σχηματισμού από το Ευρώ είναι πλέον ανεπιθύμητο μεν, αναπόφευκτο δε, σοβαρό ενδεχόμενο αν θέλουν να τη διατηρήσουν σαν ένα είδος χρήσιμης ειδικής οικονομικής ζώνης. Ενδεχόμενο που σχετίζεται άμεσα με τις εξελίξεις στη Ισπανία. Τυχόν αδυναμία αποπληρωμής του συνολικού χρεόυς της ύψους 2,4 τρισ.(!) δολάρια δημιουργεί μια νέα ποιοτική κατάσταση με απρόβλεπτες εξελίξεις. (το Δημόσιο χρεός εκτινάχθηκε στο 78% από το 67% το 2011 και το ιδιωτικό στο 227% του ισπανικού ΑΕΠ)

6)Τον τελευταίο καιρό , παρατηρείτε αύξηση της ακροδεξιάς , αλλά και της ακροδεξιάς ιδεολογίας μέσα στην κοινωνία. Σχετίζεται με την οικονομική κατάσταση ή ξαφνικά ο κόσμος αποφάσισε να "ακολουθήσει τις ναζιστικές ιδέες";

Η σύγχρονη ακροδεξιά είναι γέννημα της ασκούμενης αστικής πολτικής. Είναι το παραπάιδι της. Δεν αποτελείτην κυρίαρχη επιλογή της αστικής τάξης για τη διακυβέρνηση των χωρών. Είναι όμως το εκτελεστικό της όργανο. Το παιδί για τις βρώμικες δουλειές. Αυτή η εκτίμηση πρέπει να καθορίζει πολιτικές και πρακτικές για την Αριστερά και το, εργατικό κίνημα.

7)Σαν εκπαιδευτικός , όσον αφορά τα παιδιά και τους νέους που θα μεγαλώσουν και θα ζήσουν σε ακόμη πιο δύσκολες συνθήκες, πιστεύεις πως παίζει σημαντικό ρόλο η συνεχόμενη υποβάθμιση της παιδείας; η γενικότερα, πιστεύεις ότι υπάρχει έλλειψη παιδείας που δυσκολεύει την κριτική σκέψη της κοινωνίας ;

Η παιδεία και η επιστήμη αναβαθμίζονται ως προς τα άμεσα και μακροπρόθεσμα συμφέροντα των αστών.

Οι επιστημονικές παρεχόμενες γνώσεις υπάγονται πλέον σαφέστερα σε εξωεπιστημονικά κριτήρια κερδώας αποδοτικότητας. Κατακερματίζονται σε βραχύβιες ενότητες προσανατολισμένες εργαλειακά στα κελεύσματα της αγοράς. *Εντός αυτών των ορίων* βαθαίνει η μερικότητα, η υπερειδίκευση, η ενίσχυση

των ταξικών φραγμών, η ταξική λογική και ρόλος της παιδείας.

Οι σπουδές, αντί να προσφέρουν πρόσβαση σε ενιαία γνωστικά αντικείμενα, είναι περισσότερο ένα άθροισμα πληροφοριών και δεξιοτήτων, που θα αλλάζουν ευέλικτα με βάση τις τρέχουσες ανάγκες του κεφαλαίου. *Όμως πληροφορίες, δεξιότητες και θραύσματα γνώσης, χωρίς τις βαθύτερες εσωτερικές αιτιακές τους σχέσεις, δεν συνιστούν γνώση. Οδηγούν στην προοδευτική παρακμή της κριτικής διάνοιας, δηλαδή της θεμελιώδους δεξιότητας του ανθρώπου να κατανοεί σε ποιον κόσμο καλείται να ζήσει .*

Η σύγχρονη καπιταλιστική κοινωνία, η κοινωνία του ολοκληρωτικού καπιταλισμού, δεν μπορεί να συνδεθεί με θετικές ελπίδες και επαγγελίες, να υποσχεθεί βελτιώσεις στη θέση της κοινωνικής πλειοψηφίας, να βρει σημεία επαφής με τις σύγχρονες ανθρώπινες ανάγκες και δυνατότητες. Γι' αυτό δεν προβάλλεται ως ο καλύτερος δυνατός κόσμος, αλλά ως ο μόνος δυνατός. Αυτό εξηγεί και τη μεγάλη ακαμψία των κυρίαρχων αστικών ιδεολογικών προτύπων, ερμηνεύει τη «φυματικότητα» και το εύκολο ξέφτισμα των σύγχρονων ιδεολογικών κατασκευών του αστισμού (τέλος ιστορίας, εργασίας, πολιτικής, ιδεολογιών - πόλεμοι πολιτισμών-μετακαπιταλιστική ή μεταβιομηχανική κοινωνία-κοινωνία γνώσης, πληροφορικής, τεχνολογιών - σύγχρονος αντικομουνισμός κλπ.).

Στη βάση αυτή το κάθε επιστημονικό πεδίο αντιμετωπίζεται αποσπασματικά, συχνά καλυμμένο από αντιεπιστημονικές, θεοκρατικές η και σκοταδιστικές αντιλήψεις εντείνοντας τη σύγχυση και την αδυναμία των νέων ανθρώπων να κατανοήσουν την πραγματικότητα και την αλήθεια για τη ζωή. Από αυτή τη σκοπιά, από τη σκοπιά των λαϊκών συμφερόντων και προσδοκιών η εκπαίδευση υποβαθμίζεται.

8)Πέρα από τα οικονομικά συνθήματα και τις πολιτικές προτάσεις , ποια είναι τα κοινωνικά αιτήματα-συνθήματα που πρέπει να βάλει η αριστερά μπροστά ,για να ενώσει τον λαό σε αντιπαράθεση με τον κοινωνικό κανιβαλισμό στον οποίο τον έσπρωξαν όλες οι άλλες πολιτικές δυνάμεις;

Το άμεσα αιτήματα δεν μπορεί παρά να επιδιώκουν υλικά τακτικά ρήγματα στην συνέχεια των βασικών νόμων της καπιταλιστικής κυριαρχίας:

Στο νόμο της απόλυτης και σχετικής εξαθλίωσης των εργαζομένων και της νεολαίας, στο νόμο της αστικής πολιτικής ηγεμονίας απέναντι στον ανεξάρτητο πολιτικό ρόλο του μαζικού κινήματος και στο νόμο του συνδυασμού των εθνικών και διεθνών πλευρών της καπιταλιστικής κυριαρχίας.

Βασικό στοιχείο τους είναι η προώθηση της πιο ευρείας αγωνιστικής ενότητας και του συντονισμού των εργατικών αγώνων, ώστε το εργατικό κίνημα να αποσπά νίκες και κατακτήσεις προς όφελος των εργαζομένων, να κλονίζει την καπιταλιστική στρατηγική και να προωθεί έμπρακτα με την ίδια την πείρα των εργαζομένων την επαναστατική αναγκαιότητα και δυνατότητα προς τον κομμουνισμό.

Στο κοινωνικό λοιπόν ζήτημα εκτός από τα ζητήματα του χρεούς, του ευρώ, του μεροκάματου και του μισθού, άμεσα αιτήματα που αφορούν την εργασία και την προστασία των ανέργων και των κοινωνικών παροχών είναι: Η Μείωση του χρόνου εργασίας αντίστοιχη με τις νέες τεχνολογικές δυνατότητες. Κατάργηση κάθε μορφής ελαστικής και μερικής απασχόλησης (εργασίας). Έλεγχος των τιμών από την παραγωγή ως την αγορά. Η δωρεάν, δημόσια και ποιοτικά αναβαθμισμένη παροχή υπηρεσιών Υγείας, Πρόνοιας, Κοινωνικής Ασφάλισης και κυρίως Παιδείας, Η δραστική μείωση των πολεμικών δαπανών. Η ντε φάκτο επιβολή του υπέρτατου «δίκαιου του αγώνα» από το ανασυγκροτημένο ανεξάρτητο μαζικό εργατικό κίνημα, για να σπάσει η εργοδοτική και κρατική τρομοκρατία και βία. Πρόκειται, ουσιαστικά, για την κατανόηση και εκτίμηση της ίδιας της "καθημερινότητας", της ζωής, ως κάτι ανεπανάληπτο, που συμβαίνει στο παρόντα χρόνο και όχι στο κάθε αύριο. Στη ζωή για την οποία αξίζει να τα δώσεις όλα, εμπνεόμενος από το κομμουνιστικό μέλλον που βλασταίνει, αναπτύσσεται και ανθίζει στον καθημερινό αγώνα. Έτσι που το

"όραμα" να γίνεται δύναμη προώθησης και ευεξίας και όχι άλλοθι παράλυσης και αδράνειας. Η κρίση και η πρωτοφανής επίθεση ενάντια στα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες αναδεικνύουν την ανάγκη του εργατικού κινήματος να συγκροτήσει μαχόμενα δημοκρατικά όργανα, με πολλές μορφές, για τη διεκδίκηση των πολιτικών και κοινωνικών του δικαιωμάτων, σε ανταγωνισμό με τα όργανα της αστικής εξουσίας. Τα όργανα μπορεί να αποτελέσουν τους πόλους συσπείρωσης των εργαζομένων, αλλά και των σύμμαχων στρωμάτων, ατόμων και ομάδων, που πλήττονται απ' την κρίση και συντρίβονται από το μεγάλο κεφάλαιο, σε κάθε χώρο ως την κεντρική πολιτική σκηνή.

Ο αγώνας για λαϊκή κυριαρχία ειδικά για τη χώρα μας έχει σήμερα ουσιαστικό περιεχόμενο και πρωτεύουσα σημασία. Τέτοιοι στόχοι είναι: Η έξοδος από την ευρωζώνη και η απαγκίστρωση από την Ε.Ε. Η εφαρμογή αυστηρών ελέγχων στις κεφαλαιακές ροές, η έξοδος της Ελλάδας από το ιμπεριαλιστικό πολιτικοστρατιωτικό μπλοκ του ΝΑΤΟ και η άμεση απόσυρση των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων από εκστρατευτικές αποστολές εκτός συνόρων, η απαλλαγή από ιμπεριαλιστικές ολοκληρώσεις (SENGEN κ.λ.π.). Η σταθερή πολιτική και πάλη για καθολική ειρήνη, χωρίς εδαφικές διεκδικήσεις, με τους γείτονες. Η στήριξη κάθε πολιτικής περιφερειακής ειρηνικής συνεργασίας και η έμπρακτη εκδήλωση κοινωνικής αλληλεγγύης στους αγωνιζόμενους λαούς για την ελευθερία και το σοσιαλισμό.

Τέλος στο ζήτημα του γενικού πολιτιστικού πολέμου απέναντι στην σκοταδιστική εκστρατεία του κεφαλαίου η αναγέννηση του νέου εργατικού διαφωτισμού, η υλική προβολή της αναγκαιότητας και της δυνατότητας της επαναστατικής ανατροπής και της κομμουνιστικής προοπτικής μέσα στα μέτωπα της σημερινής ιστορικής αναμέτρησης, η συγκέντρωση των δυνάμεων για τη δημιουργία, ενός νέου κόμματος του επαναστατικού κομμουνισμού και της εργατικής χειραφέτησης στον 21ο αιώνα συμπυκνώνουν τους στόχους για μια σύγχρονη κοινωνική απελευθέρωση..

9)Δεδομένου ότι οι μεγάλες κρίσεις επαναλαμβάνονται, η λιτότητα έχει μετατραπεί σε πανευρωπαϊκό δόγμα και κάθε όρος δημοκρατίας καταστρέφεται καθημερινά, υπάρχει κατά την γνώμη σου ένας άλλος καλύτερος κόσμος ;

υπάρχει λύση για τους λαούς; και ποιός μπορεί να την δώσει;

Η κρίση του 2007-2008, η σαθρή και φυματική – στην ουσία η στασιμότητα και ύφεση – αντιδραστική ανάπτυξη που τη συνοδεύει και οι κίνδυνοι νέας καπιταλιστικής κρίσης κουβαλούν μέσα τους την ιστορία, τη γνώση και τα κληροδοτήματα των προηγούμενων κρίσεων.

Η τεράστιας σημασίας ήττα και ο εκφυλισμός του κομμουνιστικού κινήματος του περασμένου αιώνα, η οριστικά σοσιαλφιλελεύθερη μετάλλαξη της σοσιαλδημοκρατίας, οι επιδράσεις στο εργατικό κίνημα και η ήττα του τελευταίου, δημιούργησαν καταθλιπτικούς πολιτικούς συσχετισμούς. Αυτή είναι και η βάση στήριξης της αστικής κανιβαλικής πολιτικής που εγκαινιάστηκε στη δεκαετία του 90 και η οποία στρατηγικά και στην ουσία της παρατείνεται έως σήμερα.

Όμως αυτή η τάση, η οποία χαρακτηρίζει τον ολοκληρωτικό καπιταλισμό, για μια στροφή διαρκείας στη συνολική αντεπανάσταση σε βάρος της εργασίας, για συνολική κοινωνική βαρβαρότητα, δεν είναι απλά μια πολιτική επιλογή των κυρίαρχων κύκλων ή κάποιο αυτόματο αποτέλεσμα των αρνητικών συσχετισμών. Αποτελεί την ουσιαστική, θεμελιώδη και αναγκαία πλευρά των κυρίαρχων χαρακτηριστικών της σύγχρονης καπιταλιστικής κοινωνίας. Τάση που θα προωθείται μέσα από διαφορετικές ιστορικές «τακτικές» και πολιτικές ανάλογα με τις καμπές της ταξικής πάλης.

Σε αυτή την πραγματικότητα, αν ψάξει κανείς πίσω απ' ό,τι φαίνεται, δεν είναι δύσκολο να διαπιστώσει πως σε διεθνή κλίμακα και στη χώρα μας ξεχωρίζει ένα μικρό αλλά αισθητό, κρίσιμο τμήμα εργαζομένων που κινείται στη συγκρότηση μιας νέας επαναστατικής Αριστεράς, έξω από το «περιθώριο» του συστήματος. Μια πρώτη, αδύναμη ακόμη, εμφάνιση -και στην

Ελλάδα- επαναστατικών, αντικαπιταλιστικών δυνάμεων που προσπαθούν να προσεγγίσουν το κομμουνιστικό μέλλον. Οι δυνάμεις αυτές δεν βρίσκονται μόνο στις όποιες πρωτοπορίες «επέζησαν» από τον κατακλυσμό που καταπόντισε την Αριστερά. Δεν στηρίζονται μόνο ή κυρίως στις επαναστατικές επεξεργασίες και τις πρακτικές που αυτές οι πρωτοπορίες προσπαθούν να επαναδιαμορφώσουν. Στηρίζονται στις νέες κοινωνικές πολιτικές τάσεις για την κατάργηση της αγοράς και της εκμετάλλευσης, που γεννιούνται στην καρδιά του συγχρόνου καπιταλισμού και αποτελούν «ισάριθμες νάρκες, ικανές να τον τινάξουν στον αέρα».

Ξεχωρίζει επίσης ένα ελπιδοφόρο κίνημα στην Ευρώπη, - και στην Ελλάδα- στην Νότια Αμερική και στις ΗΠΑ ως ιδιαίτερο γεγονός.Το κίνημα αυτό εμφανίζεται χρονικά κατά κύματα.

Με στοιχεία ολοένα βαθύτερης αλλά ανεπαρκούς ακόμη πολιτικοποίησης, που φέρνει ξανά την ουσία της πολιτικής στο προσκήνιο. Που δεν ανατρέπει ακόμη τις δυνατότητες του συστήματος να ανασυγκροτεί και να επανασταθεροποιεί τις δυνάμεις του και την επιρροή του σε αντιδραστική κατεύθυνση, εντούτοις η εσωτερική δυναμική του, σε συνδυασμό με τις αντιθέσεις, τις δυνατότητες και τα αδιέξοδα του καπιταλισμού, αναγεννά με υλικούς όρους την ελπίδα, τις δυνατότητες στην επαναστατική Αριστερά, την απαίτηση για την “κατάληψη θέσεων”, την προώθηση της εργατικής πολιτικής. Την απαίτηση, κυρίως, για στρατηγικές απαντήσεις. Το κίνημα αυτό τρέφεται από μια πλατιά πολύμορφη και πολυεπίπεδη πολιτική απονομιμοποίηση, στη συνείδηση της εργατικής τάξης και των φτωχών μεσαίων στρωμάτων, της αντεργατικής εκστρατείας του κεφαλαίου. Ενισχύεται από μια αυξανόμενη πολυτασική εργατική λαϊκή δυσφορία, διαμαρτυρία, αντίθεση και αγωνιστική στάση. Και τελικά από την εμφάνιση, με το κίνημα των πολύμορφων λαϊκών κινητοποιήσεων, καινοτόμων δυνατοτήτων στην πολιτική ανάπτυξη της εργατικής πολιτικής.

Ιδιαίτερη πλευρά αποτελεί η απονομιμοποίηση στην ευρύτερη λαϊκή συνείδηση της Ε.Ε., του Ευρώ και της ΟΝΕ, των αχράντων πολιτικών μυστηρίων αυτής της καπιταλιστικής λυκοσυμμαχίας των τοκογλύφων. Γενικότερα, ενισχύει την υποχώρηση της ιδεολογίας του ευρωπαϊσμού, ο οποίος υποσχόταν αλληλεγγύη και ενότητα στους λαούς της Ευρώπης.

Οι παράγοντες αυτοί θα κρίνουν, ανάλογα και με την καθοριστικής σημασίας παρέμβαση της Αριστεράς, την προοπτική της σημερινής πολιτικής κατάστασης.

Το καθοριστικό και ταυτόχρονα το άμεσο καθήκον των επαναστατών, ιδιαίτερα στην κατάσταση της νέας ιστορικής κρίσης του συστήματος, είναι να υπερασπίζονται τη δυνατότητα και την προοπτική μιας νέας και ανώτερης από κάθε άλλη φορά επανάστασης προς τον κομμουνισμό. Μιας επανάστασης που θα στηρίζεται στις ποιοτικά προωθημένες απαιτήσεις, τις ιστορικές εμπειρίες και τις κατακτήσεις του κοινωνικού και εργατικού πολιτισμού της εποχής μας. Αυτό σημαίνει:

- συγκεκριμένη στάση απέναντι στην Ιστορία ώστε οι επαναστάσεις των δύο περασμένων αιώνων να μεγαλώνουν και όχι να μικραίνουν, να εμπνέουν και όχι να απογοητεύουν:

Η Κομμούνα, η Οκτωβριανή, οι εργατικές, οι αντιαποικιακές, οι αντιιμπεριαλιστικές επαναστάσεις αντιμετωπίζονται στο νέο αιώνα ως οι πρώτες ανολοκλήρωτες απόπειρες της ανθρωπότητας που επιχείρησαν την προώθηση και κατοχύρωση πολιτικών για τον επόμενο κοινωνικό σχηματισμό, τον κομμουνιστικό, και οι οποίες τελικά ηττήθηκαν και εκφυλίστηκαν εξ αιτίας των ορίων του υποκειμενικού παράγοντα.

Γνώση της κατάστασης του καπιταλισμού της περιόδου και της δυναμικής του ώστε το πρόγραμμα να μην είναι φτερό στον άνεμο. Πυρήνας της πολιτικής εκτίμησης παραμένει η εκτίμηση πως: “Στη σημερινή “κατάσταση” αντιδραστικής ανάπτυξης και κρίσης του καπιταλισμού το αντικειμενικά πραγματικό είναι η ανώτερη παρά ποτέ υλική βάση της δυναμικής των τάσεων οριστικής κατάργησης κάθε εκμετάλλευσης και το καθοριστικό είναι η *ιστορικά*

συμπυκνωμένη και υπερ-εξογκωμένη δυναμική ενίσχυσης της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Πρόκειται για μια νέα κατάσταση η οποία οδηγεί, λόγω της έκρηξης όλων των θεμελιακών αντιφάσεων του καπιταλισμού, στη μετάβαση σε μια κορυφαία καμπή της ιστορίας των ταξικών αγώνων.

Αυτοτελή αντικαπιταλιστική πολιτική γραμμή και πάλη, σε περιεχόμενο και μορφή, γύρω απ' όλα τα μεγάλα προβλήματα της επιβίωσης της ελευθερίας και της συνολικής εργατικής χειραφέτησης σε αντιπαράθεση με τα σύγχρονα δόγματα, την στρατηγική, τις κυβερνήσεις, τους θεσμούς και την ηγεμονία της αστικής πολιτικής και των μορφών της. Πάλη για υλικές- πολιτικές κατακτήσεις, για μικρές και μεγάλες νίκες - συμβολή στη προσπάθεια κατάκτησης από τους ίδιους τους σύγχρονους κολασμένους του δικού τους εργατικού επαναστατικού δρόμου ώστε να μπορούν να μετατρέπουν και τις ήττες σε ανώτερη σκέψη και πράξη.

Οι αγώνες της Αριστεράς οφείλουν να είναι σταθερά προσανατολισμένοι στην προώθηση του καθοριστικού ρόλου του μαχόμενου μαζικού πολιτικού κινήματος, σε πλήρη και ξεκάθαρη διάκριση με τον κυβερνητισμό και την ενσωμάτωση στη στρατηγική των αστικών κυβερνήσεων κάθε τύπου. Αυτή η προσέγγιση πολεμάει κάθε μορφή ταξικής συνεργασίας ανάμεσα στις εργατικές πολιτικές δυνάμεις και το αστικό κράτος, σημαδεύει βαθιά την αναγκαιότητα και προοπτική της εργατικής επαναστατικής εξουσίας και του εργατικού κράτους.

Το εργατικό κίνημα έχει το ιστορικό καθήκον να αγωνιστεί για την κατίσχυση ενός νέου πολιτισμού με εργατικό, ταξικό περιεχόμενο, ο οποίος θα συνενώνει τις αγωνιστικές εμπειρίες του λαού, τις αυθεντικές πολιτισμικές του ανάγκες και τις ιστορικές επαναστατικές πολιτισμικές κατακτήσεις και παραδόσεις. Αυτός ο νέος πολιτισμός θα καθορίζεται από τις αξίες της κομμουνιστικής προοπτικής και θα κατακτά έτσι, τη δυνατότητα να αποτελέσει τη βάση του πανανθρώπινου χειραφετημένου πολιτισμού στον κομμουνισμό. Πρόκειται για μια έντονη αγωνιστική διαδικασία αντιπαράθεσης στο σκοταδισμό του κυρίαρχου πολιτισμού της αστικής εξουσίας. Μια διαδικασία δημιουργικής απελευθέρωσης από όλα τα αποξενωτικά φαινόμενα που ο σύγχρονος εργαζόμενος βιώνει στην καθημερινότητά του. Είναι μια ιστορική πράξη επιβεβαίωσης, του ανεξάντλητου πλούτου, των απεριόριστων δυνάμεων δημιουργικότητας του εργαζόμενου λαού που εμποδίζεται από την καπιταλιστική εξουσία και εγκλωβίζεται στα μοντέλα του αγοραίου πολιτισμού της. Αυτός ο πολιτισμός της χειραφέτησης θα πρωτοστατεί στην ανάδειξη των αξιών του εργατικού κινήματος, θα συγκροτεί τους όρους της εργατικής αλληλεγγύης, της αγωνιστικής στράτευσης της κατάκτησης γνώσης, αλλά και θα διευκολύνει την καλλιτεχνική δημιουργία, όλες τις προοδευτικές καλλιτεχνικές εκφράσεις που αντιστρατεύονται την ψευδεπίγραφη τέχνη της αστικής νομιμοποίησης. Θα στοχεύει στην απελευθέρωση και την ανάπτυξη της επιστήμης, της τεχνολογίας, των ερευνητικών καινοτομιών, της θεωρητικής αναζήτησης, της ανθρώπινης γνώσης συνολικά. Θα αποκαθιστά, τελικά, τη σχέση επιστήμης-γνώσης-κοινωνίας προς όφελος της τελευταίας, προς όφελος του εργαζόμενου ανθρώπου και όχι του καπιταλιστικού κέρδους. Φυσικά ο κατακερματισμένος κόσμος του καπιταλισμού δεν ενώνεται όσο υπάρχει αυτό το σύστημα. Το κομμουνιστικό κίνημα ωστόσο οφείλει να ενοποιεί εντός του και εντός της εργατικής τάξης, κατά το μέγιστο δυνατό αυτή την ενότητα, ανατρέποντας τις αστικές επιδράσεις της απόσπασης της πνευματικής, από την πολιτική και οικονομική δράση.

Το αιώνιο πρόβλημα των εκλογών...

Για πρώτη και ελπίζω για τελευταία φορά θα συμφωνήσω με τα αστικά- συστημικά ΜΜΕ, η κατάσταση που βρισκόμαστε είναι μη αναστρέψιμη, ιστορική θα συμπλήρωνα εγώ, ζούμε μοναδικές στιγμές που θα σημαδέψουν και θα καθορίσουν την πορεία της ανθρωπότητας και του τρόπου ζωής από εδώ και πέρα, οι εκλογές της Κυριακής είναι οι σημαντικότερες των τελευταίων χρόνων, ίσως και οι σημαντικότερες που έχουν διεξαχθεί στην χώρα από την δημιουργία της, καθώς μετά από αυτές τίποτα δεν θα είναι πιά ίδιο. Όσο ανοιχτόμυαλοι και αν θέλουμε να είμαστε πάντα θα προσκρούουμε στη φράση - παγόβουνο και ως άλλως Τιτανικός πρέπει να σκεφτούμε την πραγματικότητα « αν οι εκλογές άλλαζαν τον κόσμο θα ήταν παράνομες », δεν θέλω να φανώ αρνητικός αλλά τις τελευταίες δεκαετίες (για να μην πώ από τα χρόνια του Τρικούπη) η έλληνες αποφάσισαν αντί να ενισχύσουν την πολυφωνία και την πολυγνωμία να στηριχτούν στον δικομματισμό και στον δηλητηριασμό που αυτός αποφέρει. Όπως λέει και ο Χ. Γιανναράς : «κομματοκρατία - δηλαδή όταν οι πολίτες υπερψηφίζουν την λεηλασία της ζωής τους», ειδικά όταν λόγο της αλλοτρίωσης που έχει γνωρίσει η σημερινή κοινωνία και της συστηματικής ισοπέδωσης, όταν δεν καταλαβαίνει τα γεγονότα ή όταν αρνείται να κατανοήσει την σημασία λέξεων και πράξεων, έχει οδηγηθεί σε κοινωνική κρίση κριτικής, το χάσμα ανάμεσα στην κοινωνία και στην πολιτική γίνεται αγεφύρωτο όταν οι πολίτες, ο ένας μετά τον άλλο, πεισθούν πως οι πολιτικοί είναι «όλοι ίδιοι». Η κρίση ισοπεδωτική, απαξιώνει τους πάντες, δίχως περιθώρια για να ελπίζουμε σε μια αχτίδα, σε μια εξαίρεση. Οι φυσικοί αυτουργοί, μεγάλοι υπαίτιοι, είναι για ακόμα μια φορά οι επαγγελματίες πολιτικοί, δημιούργησαν το χάσμα μεταξύ κοινωνίας και πολιτικής, εδραίωσαν την ιδέα της αυθεντίας και επέβαλαν την λογική της ανάθεσης και του ωχαδερφισμού και τώρα αυτοί είναι που γίνονται έξαλλοι με αυτόν τον απαξιωτικό αφορισμό στη γενικότητα του. Ποιος όμως τους έθρεφε

τόσα χρόνια, ποιος τους χάριζε την χρυσοποίκιλτη καρέκλα που στρογγυλοκάθισαν;; Ποιος δεκαετίες τώρα τους επιτρέπει να δημαγωγούν, να κοροϊδεύουν και να κλέβουν;; Ποιος πολλές δεκαετίες δίνει δύναμη και εξουσία στα τζάκια, στην οικογενειοκρατία και στους καρεκλοκένταυρους;; Ο ίδιος ο λαός, η πλειοψηφία της μάζας χαρίζοντας τους εύκολα την ψήφο του αδιαφορώντας για το αποτέλεσμα. Αυτοσκοπός ήταν ένας, η εκπλήρωση του ονείρου κάθε έλληνα - μια θέση στο δημόσιο, η
νομιμοποίηση του αυθαίρετου κτλ. Ως πριν από λίγα χρόνια ο μόνος ,και ισχυρός, δεσμός του ιδιωτικού βίου με την πολιτική ήταν το ρουσφέτι. Γραφεία πολιτευτών κατακλύζονταν από ψηφοφόρους που απαιτούσαν διορισμό στο δημόσιο, ποικίλες διευκολυντικές παρακάμψεις του γραφειοκρατικού πολύποδα.
Αφού έσκασε η φούσκα της κρίσης και το δημόσιο άρχισε να μοιάζει ασύμφορο, λόγο της συνεχόμενης και αυξανόμενης μύωσης των μισθών και τον φόβο άρσης της μονιμότητας, σε συνδυασμό με το σκίρτημα που έκανε η λαϊκή κρίση που τόσα χρόνια είχε πέσει σε ένα λήθαργο οι εξουσιαστές χάνουν συνεχώς έδαφος, δύναμη και επιβολή πάνω στο λαό, τα ρουσφέτια δεν αποφέρουν ψήφους και η κατακραυγή που γνωρίζουν σε κάθε τους βήμα τους τρομάζει. Οι πολιτικές λιτότητας ένα μόνο ένα καλό έκαναν, ένωσαν τον λαό, τον αφύπνισαν και έθεσαν ξανά σε λειτουργία αυτό που λένε κοινό αίσθημα και κοινωνική μνήμη. Η κοινωνική μνήμη είναι ένα από τα ισχυρότερα όπλα που έχουν οι μάζες, είναι το να μην λησμονείς το παρελθόν σου, να γνωρίζεις και να θυμάσαι τα γεγονότα - τα πρόσωπα - την ιστορία.
Σε αυτές τις εκλογές ο λαός ψηφίζει επιτέλους επιλέγοντας το μέλλον και όχι το εγωιστικό προσωποπαγές παρόν, ψηφίζει για την ανατροπή του πολιτικού και κοινωνικού σκηνικού. Κάποιους τους τρομάζει η άνοδος της αριστεράς, όχι από άποψη ιδεολογίας ή κομουνιστοφοβίας αλλά λόγο της μη ύπαρξης αντιπολίτευσης και αντίλογου (καθώς τα μεγάλα μνημονιακά κόμματα έχουν καταρρεύσει). Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αντιπολίτευση της αριστεράς υπήρχε και πρίν και θα συνεχίσει να υπάρχει και τώρα, η μόνη αντιπολίτευση της αριστεράς είναι και θα είναι ο ίδιος ο λαός. Για πρώτη φορά ο λαός κοιτά τα προβλήματα στη ρίζα τους, αφουγκράζεται την νέα γενιά και επιλέγει βάση σκέψης και απόφασης.
Σε αυτές τις εκλογές σπάμε την ιδέα πως στη δημοκρατία απλά εκλέγουμε τους δικτάτορες μας, σε αυτές τις εκλογές σπάμε τις αλυσίδες μας, σε αυτές τις εκλογές ψηφίζουμε για μας, για την νεολαία, για τα παιδιά μας και για τις επόμενες γενιές.

Dr. Όου

ΠΡΙΝ ΚΟΙΜΗΘΕΙΣ...

Πιστεύω εις ένα Ευρώ,
Πατέρα, λαοκράτορα , ποιητή δουνουτού και γης, δανειστών τε πάντων και φραγγάτων.
Και εις ένα Κύριων πρόεδρο της Ε.Κ.Τ., τον Υιών του Ευρώ τον μονογενή, τον εκ του Πατρός δανεισθέντα προ πάντων των εντόκων.
Δάνειο εκ δανείου, ευρώ αληθινών εξ ευρώ αληθινού, τοκισθέντα, ου χαρισθέντα, ομοούσιων τω ΔΝΤ, δι' ου τα πάντα οφείλετω.
Τον δι' ημάς τους χαχόλους και δια την ημετέρα
σωτηρία κατελθόντα εκ των Βρυξελλών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Ηλιθίου και Μαργαρίτας του
Ανδρέα και πρωθυπουργήσαντα.
Παραιτηθέντα τε υπέρ ημών επί Καρόλου Παπούλια και παθόντα και ξεφτιλισθέντα.
Και ταξιδέψαντα στην Κόστα Ρίκα κατά τας γραφάς.
Και ανελθόντα εις τη σοσιαλιστική διεθνή και καθεζόμενον εκ δεξιών του Βλακός.
Και πάλιν ερχόμενων μετά λόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, ου της μαλακίας ουκ έσται τέλος.
Και εις τον Παπαδήμα τον Άγιον, τον Κύριων, τον φοροοποιόν, τον εκ του Πατρός εκπορευόμενων, το συν Πασόκ και Νουδού συγκυβερνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν δια των εκδοτών.
Εις μίαν, αγίαν, καθολικήν και άποστολικήν Γερμανίαν.
Ομολογώ μνημόνιο εις άφεσιν χρεών.
Προσδοκώ κούρεμα ιδιωτών.
Κι οφειλή του μέλλοντος αιώνος.
Αμήν.

ΤαΨηΛάΤηΣΕβΔοΜάΔαΣ (μέρος β')

Η Χρυσή Αυγή είναι αδελφική παράταξη για τη ΝΔ είπε ο επικεφαλής της προεκλογικής εκστρατείας στη Βόρεια Ελλάδα Π. Ψωμιάδης!
Ο έκπτωτος Περιφερειάρχης τόνισε χαρακτηριστικά: «Το ποσοστό της ΝΔ στην Ξάνθη θα είναι ανεβασμένο και μάλιστα πολύ. Αυτό το συμπεραίνω από τις πολλές μετακινήσεις φίλων μας από τις αδελφικές κεντροδεξιές παρατάξεις προς την δική μας, δηλαδή από Μπακογιάννη, Καμμένο, Μάνο, Χρυσή Αυγή».
Γεια σου ρε Πανίκα δημοκράτη…

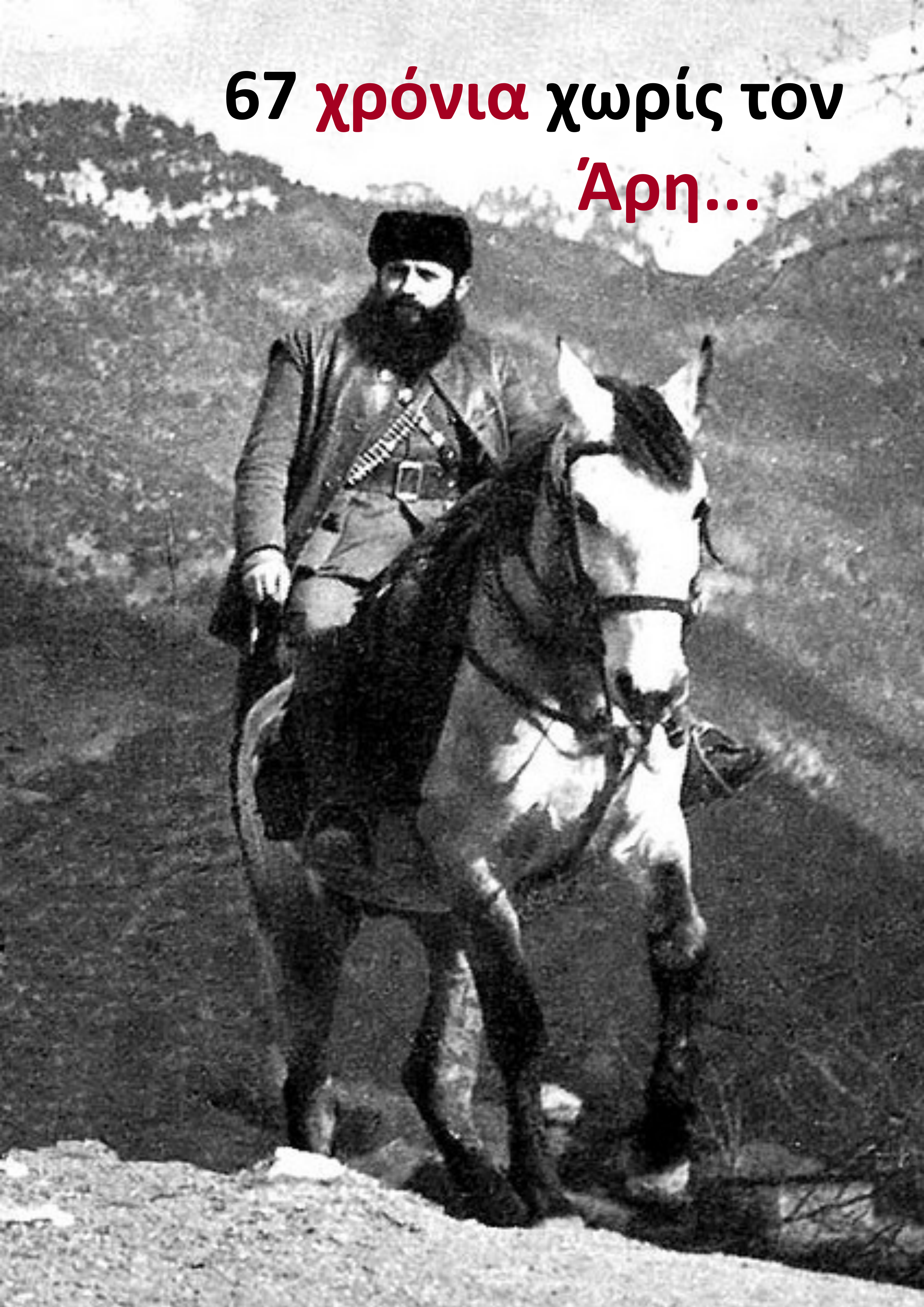
Τη Δευτέρα 12 Ιούνη κλιμάκιο του ΣΥΡΙΖΑ με επικεφαλής τον Αλέξη Τσίπρα επισκέφτηκε τη ΓΑΔΑ.
Ο Α. Τσίπρας δήλωσε ότι «βρισκόμαστε σε συναντίληψη με την ηγεσία της Αστυνομίας» για την ανάγκη αποτροπής δυσάρεστων εξελίξεων.
Ο Αττικάρχης κ. Λιούκας ενημέρωσε τον κ. Τσίπρα ότι έχει διαχειριστεί επιχειρησιακά όλα τα γεγονότα από το 2004, μεταξύ αυτών τα γεγονότα του 2008.
Ο κ. Τσίπρας του είπε πως τα αντιμετώπισε και τα κατάφερε με την ψυχραιμία του ηπειρώτη!
Για τις 12 Φλεβάρη φέτος, ίσως είναι το καλύτερο δείγμα αστυνομικής «ψυχραιμίας»...
Άσε μας ρε Τσίπρα...

Αιματηρή επίθεση σημειώθηκε στην Αγία Παρασκευή την Τρίτη 12/6 από μέλη της ΧΑ που είχε σαν αποτέλεσμα τον σοβαρό τραυματισμό του στελέχους της ΚΝΕ Δ. Τσιμπουκάκη! Εν ψυχρώ, χτύπησαν το μέλος της ΚΝΕ και στην συνέχεια προκάλεσαν ζημιές στο περίπτερο του ΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ.
Οι κάτοικοι και διάφορες αριστερές οργανώσεις, απάντησαν άμεσα με αντιφασιστική συγκέντρωση ακριβώς την επόμενη μέρα.
Δεν Θα Τους Περάσει!

Κοινό μήνυμα πως επιθυμούν την παραμονή της Ελλάδας στο ευρώ, αλλά και την τήρηση των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η χώρα, απηύθυναν από τη Ρώμη ο Γάλλος πρόεδρος Φρανσουά Ολάντ και ο Ιταλός πρωθυπουργός Μάριο Μόντι.
«Οι ελληνικές εκλογές είναι σε τρεις ημέρες. Θέλουμε να επαναλάβουμε την επιθυμία μας να παραμείνει η Ελλάδα στην ευρωζώνη, τηρώντας όμως τις δεσμεύσεις της»
Η επιθυμία σας κύριοι είναι ανεπιθύμητη εδώ...

Ανεστάλησαν από τις 13-6 μέχρι νεοτέρας οι τακτικές χειρουργικές επεμβάσεις στο Γενικό Νοσοκομείο Νίκαιας με απόφαση του υποδιοικητή του νοσοκομείου λόγω έλλειψης υλικών !
Οι υπεύθυνοι του χειρουργείου είχαν προειδοποιήσει για τις ελλείψεις από την προηγούμενη βδομάδα. Η διοίκηση έκανε απεγνωσμένες προσπάθειες να βρει τα υλικά που λείπουν (χειρουργικά γάντια, γάζες, σύριγγες κ.ά) ακόμα και με δανεισμό από άλλα νοσοκομεία, προσπάθειες που δυστυχώς δεν ευοδώθηκαν («παύση χρημάτων - στάση εμπορίου») . Από την άλλη, σημαντικότατες είναι και οι ελλείψεις ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΩΝ στα ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να διεξαχθούν και οι πιο βασικές εξετάσεις.
Και η κατάσταση χειροτερεύει...

Το... ακροδεξιό "μπουμπούκι" της Νέας Δημοκρατίας, η περίφημη πια Χριστίνα Σιδέρη τομεάρχης Β3 του κόμματος, μετά την συγκλονιστική της δήλωση για την επίθεση Κασιδιάρη εναντίον της Λ. Λανέλλη και της Ρένας Δούρου: "Εμ κοριτσάρες μου εσείς και όλα τα κομμούνια ξεκινήσατε το πανηγύρι", ξαναχτυπάει μέσω Facebook ζητώντας την σύλληψη των γονιών του Αλέξη Γρηγορόπουλου:
"Ποιός τολμά να εφαρμόσει τον νόμο στην Ελλάδα; Πότε θα κάτσει στο σκαμνί η μάνα και ο πατέρας του Αλέξη Γρηγορόπουλου για παραμέληση εποπτείας ανηλίκου που τιμωρείται με φυλάκιση"
Η Χριστίνα Σιδέρη ήταν ανάμεσα στους 29 ακροδεξιούς προσαχθέντες του Αγίου Παντελεήμονα στις 24 Φεβρουαρίου του 2010.
Εγώ πάντως δεν καταλαβαίνω γιατί η ΝΔ δεν αλλάζει όνομα να γίνει ΧΑ...

67 χρόνια χωρίς τον
Άρη...

67 χρόνια χωρίς τον Θανάση

http://www.youtube.com/watch?v=bQEO_js8IqE&feature=related

16-06-1945 φεύγει από την ζώη ο Θανάσης Κλάρας κατά κόσμου Άρης Βελουχιώτης. 67 χρόνια μετά τον θάνατο του, ταξιδεύουμε στην ζωή και το έργο του ανθρώπου που χαρακτηρίστηκε, από άλλους ως ήρωας και από άλλους ως Σατανάς για να αναδείξουμε τι πραγματικά ισχύει. Ο Αθανάσιος Κλάρας γεννήθηκε στη Λαμία σε εύπορη και ευυπόληπτη οικογένεια της ρουμελιώτικης αυτής πόλης. Ο πατέρας του ήταν δικηγόρος. Σπούδασε στην Αβερώφειο Γεωργική Σχολή της Λάρισας. Μετά την αποφοίτησή του, το 1922 και με τις φροντίδες του πατέρα του διορίζεται σαν Γεωπόνος, στη Γεωργική Υπηρεσία. Υπηρετεί πρώτα στη Δράμα και το 1923 στα Τρίκαλα. Και στις δύο υπηρεσίες έρχεται σε σύγκρουση με τους προϊσταμένους του και τελικά παραιτείται. Από το 1924 και μετά κατεβαίνει στην Αθήνα, έρχεται σε επαφή με τον κομμουνιστή συμπατριώτη του απ' τη Λαμία, Τάκη Φίτσιο. Μετά από μια περίοδο δοκιμής εντάχθηκε στην κομμουνιστική νεολαία και αφοσιώθηκε στον αγώνα για τη διάδοση των αρχών του κομμουνισμού. Το 1925 κατατάσσεται στο στρατό και γίνεται Δεκανέας Πυροβολικού, αλλά μόλις γίνεται αντιληπτή η κομμουνιστική του δράση καθαιρείται από δεκανέας και στέλνεται στον Πειθαρχικό Ουλαμό Καλπακίου. Απολύεται το 1927 απ' το στρατό και κατεβαίνει ξανά στην Αθήνα ο οποίος πλέον χρησιμοποιεί το ψευδώνυμο "Μιζέριας". Ο ίδιος διάλεξε το ψευδώνυμο αυτό επειδή ήθελε να ταυτιστεί με το φτωχό λαό, αλλά κι επειδή έτσι τον αποκαλούσαν οι φίλοι του λόγω της μεγάλης ευταξίας του ακόμα και στα απλούστερα πράγματα που χρησιμοποιούσε.. Από τότε και στο εξής η ζωή του είναι ταυτισμένη με τον κομμουνιστικό αγώνα και τις πολιτικές διώξεις. Στο Ριζοσπάστη της 9/9/1931 ο Κλάρας απαντάει στους κατακριτές του για κλοπές την περίοδο πριν το 1924, αρθρογραφώντας με τίτλο: "ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΛΩΠΟΔΥΤΩΝ ΕΙΣΤΕ ΕΣΕΙΣ. ΤΟ ΚΚ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΜΑ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ." Και υπότιτλο απ' την ίδια την εφημερίδα ΕΝΑ ΡΑΠΙΣΜΑ ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΜΑΣ σ. ΚΛΑΡΑΣ.

«Στους ληστές και δολοφόνους του εργαζόμενου λαού, σ' αυτούς που βρωμάν ανηθικότητα [...] δεν οφείλω καμιάν εξήγηση. Μιαν εξήγηση όμως ντόμπρη, σταράτη οφείλω στις εργαζόμενες μάζες της Ελλάδας. Καταδικάστηκα για κλοπή το 1924; Έκανα κλοπή το 1924; Ναι! Και έκανα την κλοπή και καταδικάστηκα! Γιατί έκλεψα; Γεννημένος μέσα στο καθεστώς αυτό της ληστείας, της διαφθοράς, του πνευματικού σκότους και της διαστρέβλωσης της πνευματικής, έχοντας για σύμβουλο τον διεφθαρμένο αστικό πολιτισμό, έφτασα στο σημείο να κλέψω. Όχι αυτό μόνο. Ρωτήστε τον τόπο της καταγωγής μου: Θα μάθετε πως στα μικρά μου χρόνια χαρτόπαιζα, μεθούσα, πιστόλιζα για το τίποτε και τον τυχόντα μέσα στα καφενεία. Αυτά ως το 1924, ακόμα και το '25 σχεδόν, όταν επί τέλους άρχισα με τη βοήθεια κομμουνιστών εργατών και διανοουμένων να βλέπω όχι θολά, μα με κάποια καθαρότητα. Έφτασε λίγος καιρός να απαλλαγώ απ' την επίδραση του διεφθαρμένου αστικού πολιτισμού. Ήμουνα πια στους κόλπους του Κομμουνιστικού κόμματος. Αν στη ζωή μου υπάρχει ένα σημείο που με συγκίνηση και με υπερηφάνεια αφάνταστη από καιρού σε καιρό γυρίζω και βλέπω, είναι ακριβώς η εποχή που μπήκα στο Κομμουνιστικό Κόμμα. Διαπαιδαγωγήθηκα ταξικά, έμαθα το συμφέρο μου, πέταξα τον κεφαλαιοκρατικό πολιτισμό στα μούτρα της λωποδύτριας μπουρζουαζίας και ρίχτηκα με πίστη, με θέληση, με ηρωισμό στον αγώνα για τις εργαζόμενες μάζες. Έκτοτε δεν έχω στο ενεργητικό μου παρά φυλακίσεις για πάλη επαναστατική. Μιλάν τα γεγονότα, μιλάει αυτή η αλήθεια. Ούτε ΜΙΑ ΚΗΛΙΔΑ. Είναι αυτό σε βάρος μου; Είναι αυτό στοιχείο ενάντια στο Κομμουνιστικό Κόμμα; ΤΙΜΗ ΜΟΥ ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΣΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΜΟΥ ΑΝΗΚΕΙ ότι γλίτωσα απ' τη διαφθορά της συνείδησης, στην οποία με οδηγούσε το ληστρικό αστικό καθεστώς και κόσμησα τον Κλάρα που φερόντανε τροχάδην στον γκρεμό με ΑΓΝΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ στοιχεία και μόνο με τέτοια [...]»

http://folders.skai.gr/main/theme?id=149&locale=el

Κατά τη διάρκεια της Δικτατορίας της 4ης Αυγούστου θα συλληφθεί αρκετές φορές και θα εξορισθεί στην Γαύδο. Τον Ιούνιο του 1939 βρέθηκε στις φυλακές της Κέρκυρας,μαζί με τον ηγέτη του Κ.Κ.Ε Νίκο Ζαχαριάδη. Όπως πολλά μέλη του κόμματος εκείνη την εποχή είχε ένα σκληρό δίλημμα: να υπογράψει μια δήλωση μετανοίας με την οποία θα αποποιείτο τον Κομμουνισμό και να αφεθεί ελεύθερος ή να αρνηθεί και να μείνει στη φυλακή. Τελικά υπέγραψε δήλωση. Φυλακίστηκε και εξορίστηκε πολλές φορές ως το 1940. Στον ελληνοϊταλικό πόλεμο πολέμησε ως λοχίας πυροβολικού. Μετά την εισβολή των Γερμανών στην Ελλάδα, άρχισε την παράνομη αντιστασιακή δράση του. Αντικατέστησε το όνομα του με το ψευδώνυμο Βελουχιώτης από τον Νοέμβριο του 1941 όταν, ως στέλεχος του ΕΑΜ προετοίμαζε τον ένοπλο αγώνα στη Ρούμελη εναντίον των Γερμανών και Ιταλών κατακτητών. Στις 15/5/1941 ο Κλάρας διοργανώνει σύσκεψη στο δάσος της Καισαριανής με θέμα την οργάνωση της αντίστασης. Έλεγε:

«Ακόμα και τα καριοφίλια των προγόνων μας του '21 θα ξεθάψουμε! [...] Μην αμφιβάλλετε, πως γρήγορα θα το σκάσουν τα παλικάρια του κόμματος απ' τις φυλακές και τα ξερονήσια για να βρεθούν στις πρώτες γραμμές του εθνικολαϊκού αγώνα»

Τον Ιανουάριο του 1942, σε συνεννόηση με το ΚΚΕ, ανέβηκε στο βουνό για τη συγκρότηση αντάρτικων ομάδων. Υπήρξε ηγέτης του ΕΛΑΣ (του αντάρτικου σώματος του ΕΑΜ) κατά τον απελευθερωτικό αγώνα της Ελλάδας από τους Γερμανούς κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και κατά τις απαρχές του Εμφυλίου που ακολούθησε ανάμεσα στους κομμουνιστές αντιστασιακούς και τον αστικό πολιτικό κόσμο.
Το Φεβρουάριο του 1942 είχε συγκροτήσει ένοπλη ομάδα από 15 άνδρες και άρχισε τον αγώνα από το χωριό Δομνίστα της Ευρυτανίας. Με την αύξηση της δύναμης του ΕΛΑΣ ο Βελουχιώτης ανέλαβε ηγετική θέση και η φήμη του εδραιώθηκε

μετά την ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοπόταμου τη νύχτα 25-26 Νοεμβρίου 1942 που χωρίς την δική του συμμετοχή η έκβαση της επιχείρησης θα ήταν αποτυχημένη, παρά τη συνεργασία του ΕΔΕΣ υπό τον Ναπολέοντα Ζέρβα και Άγγλων αξιωματικών.Ακολούθησε τον Δεκέμβριο του 1942 η επιτυχία του κατά τη σύγκρουση του με ιταλικό σύνταγμα στο Μικρό Χωριό Ευρυτανίας και σειρά άλλων επιχειρήσεων. Μετά την επιτυχία που είχε η συνεργασία των ανταρτικών ομάδων στην ανατίναξη του Γοργοπόταμου, καταβλήθηκε προσπάθεια για την εδραίωση της συνεργασίας των αντιστασιακών οργανώσεων και ομάδων. Οι προσπάθειες αυτές δεν καρποφόρησαν αφού οι συμμαχικές δυνάμεις ανεγνώριζαν και υποστήριζαν μόνο τον ΕΔΕΣ γιατί ο ΕΛΑΣ ήταν κουμουνιστική αντιστασιακή ομάδα. Η αποτυχία επισφραγίστηκε ύστερα από μια άκαρπη συνάντηση του Άρη Βελουχιώτη με τον Ναπολέοντα Ζέρβα και τον υπαρχηγό της βρετανικής αποστολής, Κρις Γούντχαουζ στη Ροβελίστα της Ηπείρου (Δεκέμβριος του 1942). Η αποτυχία αυτή είχε ως επακόλουθο την ένταση μεταξύ των αντιστασιακών οργανώσεων και αιματηρές συγκρούσεις μεταξύ των ανταρτικών ομάδων, αποκορύφωμα των οποίων ήταν η δολοφονία του συνταγματάρχη της ΕΚΚΑ Δημήτριου Ψαρρού από στέλεχος του ΕΛΑΣ. Για το έγκλημα αυτό θεωρήθηκε υπεύθυνος και εντολοδόχος ο Βελουχιώτης, αν και ο ίδιος δεν ήταν παρών στη δολοφονία. Από τη Ρούμελη ο Βελουχιώτης στάλθηκε στην Πελοπόννησο και πολέμησε επικεφαλής του ΕΛΑΣ της περιοχής εναντίον των Γερμανών και των Ταγμάτων Ασφαλείας, που αποτελούσαν τις δυνάμεις ασφαλείας των κατοχικών κυβερνήσεων. Ιδιαίτερα αιματηρές για τα Τάγματα Ασφάλειας, αλλά και για τον ΕΛΑΣ, ήταν οι συγκρούσεις που έγιναν σε πολλές πόλεις της Πελοποννήσου μετά τον Σεπτέμβριο του 1944 όταν άρχισαν να αποχωρούν οι Γερμανοί. Στο τέλος Σεπτεμβρίου 1944, ο Βελουχιώτης, με τη μεσολάβηση του υπουργού της εξόριστης κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας, Παναγιώτη Κανελλόπουλου, δέχθηκε να αναστείλει τη λειτουργία των έκτακτων στρατοδικείων του ΕΛΑΣ στην Πελοπόννησο και έφυγε για τη Ρούμελη τον επόμενο μήνα, τις μέρες της αποχώρησης των Γερμανών από την Ελλάδα. Τον Νοέμβριο του 1944 σε σύσκεψη καπετάνιων του ΕΛΑΣ πρότεινε να ετοιμαστεί ο ΕΛΑΣ για την αναμενόμενη σύγκρουση με τους Άγγλους:

«Αν ζήσει κανένας σας να θυμάται τα λόγια αυτά. Οι Εγγλέζοι θα σας σφάξουν όλους σαν αρνιά, εγώ στα χέρια τους δε θα πέσω, γιατί τα βουνά με ξέρουν. Με την πέτρα προσκέφαλο, την ψείρα συντροφιά, την κάπα σκέπασμα δε θα με ιδούνε ζωντανό στα χέρια τους. Αυτό θέλω να το θυμάστε αν κανέ-

νας σας ζήσει.»
Αντικρούστηκε όμως από τον καπετάνιο της Ομάδας Μεραρχιών της Μακεδονίας, Μάρκο Βαφειάδη και τελικά ο Άρης Βελουχιώτης δεν έλαβε μέρος στα Δεκεμβριανά. Η υπογραφή της συμφωνίας της Βάρκιζας από το ΚΚΕ στις αρχές του 1945, οδήγησε στην παράδοση μεγάλου αριθμού όπλων και τη διάλυση του ΕΛΑΣ και σήμανε την έναρξη διώξεων και αντεκδικήσεων εναντίον των κομμουνιστών. Ο Άρης Βελουχιώτης ήρθε τότε σε ανοιχτή σύγκρουση και ρήξη με το ΚΚΕ εξαιτίας της άρνησής του να παραδώσει τα όπλα μετά τη συμφωνία της Βάρκιζας. Ο Βελουχιώτης και ύστερα από την σύναψη της συμφωνίας της Βάρκιζας συνέχισε την αγωνιστική δράση του, ιδρύοντας το Μέτωπο Εθνικής Ανεξαρτησίας (ΜΕΑ) και τον νέο ΕΛΑΣ με στόχο τον αγώνα εναντίον των Άγγλων και της νέας ελληνικής κυβέρνησης. Ο Βελουχιώτης, μετά τη Συμφωνία της Βάρκιζας (12 Φεβρουάριου 1945) υπέγραψε με τον στρατιωτικό αρχηγό του ΕΛΑΣ, Στέφανο Σαράφη(γιατί ο Σαράφης είπε τότε πως αν δεν υπέγραφε ο Άρης, δεν θα υπέγραφε ούτε αυτός!), την αποστράτευση των ανταρτικών ομάδων, κατηγόρησε όμως με δριμύτητα την πολιτική ηγεσία του ΕΑΜ για την εσφαλμένη τακτική της, που, κατά την άποψη του, οδηγούσε στην εγκαθίδρυση των *Άγγλων στην Ελλάδα και στη δίωξη των αγωνιστών του ΕΑΜ*.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΡΗ ΒΕΛΟΥΧΙΩΤΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ (24/3/1945)

Προς όλα τα μέλη της ΚΕ του ΚΚΕ
Αγαπητοί σύντροφοι,
Με το σημείωμά μου τούτο θα προσπαθήσω να τραβήξω την προσοχή σας στα πιο κάτω.

1. Όπως πιστεύω, θα έχετε πειστεί και εσείς τώρα πως **οι Έλληνες αντιδραστικοί και οι Άγγλοι κατακτητές** δεν έχουν καμιά πρόθεση να εφαρμόσουν έστω κι αυτή την **ετεροβαρή, επιζήμια** στα συμφέροντα του λαού μας και **μη δίδουσα καμιά εγγύηση** –ομολογία δική σας – για το σεβασμό των ελευθεριών του λαού μας, **συμφωνία της Βάρκιζας**. Οι παραβάσεις είναι καθημερινές και σοβαρές. Τις ξέρετε εσείς καλύτερα και δεν συντρέχει κανένας λόγος να τις απαριθμήσω.

2. Αν δεν σας ήταν εύκολο να γνωρίζετε **προοπτικά** τις προθέσεις της **ελληνικής αντίδρασης και των Άγγλων εχθρών της Ελλάδας**, τώρα, θέλω να πιστεύω πως πρέπει να μπορείτε να τις βλέπετε. Πρόθεσή τους είναι: όχι να συμβάλουν σε προσπάθεια για ομαλή εξέλιξη της πολιτικής ζωής του τόπου, ή έστω να ανεχθούν απλώς τη δική σας προσπάθεια προς την τέτοια κατεύθυνση, αντίθετα, **να οργανώσουν και να διεξαγάγουν με πλεονεκτικές γι' αυτούς συνθήκες τον εμφύλιο πόλεμο μ' όλα τα μέσα.**

3. Η **διάσκεψη και συμφωνία της Γιάλτας** δεν πρέπει να έχετε καμιά αυταπάτη πως είναι δυνατό να επιδράσει σε τόσο μεγάλο βαθμό, ώστε να στρέψει το τιμόνι της χώρας που αφήσατε να κρατούν γερά στα χέρια τους οι Άγγλοι. Η Σοβιετική Ένωση, όπως πρέπει να σας είναι γνωστό, δεν μπορεί να κάνει **«ελληνική» πολιτική** ώστε να επέμβει **ενεργά** στο ελληνικό δράμα. **Γιατί δεν κάνει ούτε Σέρβικη, ούτε Βουλγάρικη, ούτε Ρώσικη ακόμα πολιτική.** Κάνει **πολιτική παγκόσμιας επανάστασης**, και δεν είναι διατεθειμένη ούτε κατ' ελάχιστο να την διακινδυνεύσει για το μικρό αυτό ποσοστό της ανθρωπότητας που λέγονται Έλληνες, που οι ίδιοι –δια των ηγετών τους- οδηγήθηκαν στη **νέα σκλαβιά** και που στο κάτω κάτω, αργά ή γρήγορα, μετά την πλήρη νίκη της πολιτικής της παγκόσμιας επανάστασης της Σ.Ε. **δεν μπορεί**

παρά να είναι στο πλευρό του σοσιαλισμού.

4. Η Σ.Ε. θα μπορούσε να επέμβει «**ενεργότερα**», όπως, δεν αποκλείεται, κι αυτή η Αμερική, αν εμείς –εσείς δηλαδή- ήσασταν ικανοί να δημιουργήσετε στην Ελλάδα διαφορετική κατάσταση, **ανάλογη περίπου με την της Γιουγκοσλαβίας** και ίσως και καλύτερη, με μια ορθή και συνεπή πολιτική και **όχι γεμάτη «αριστερά» και δεξιά οπορτουνιστικά λάθη** στα βασικότερα προβλήματα της χώρας. Οι δυνατότητες υπήρχαν όλες για μια τέτοια πολιτική και για δημιουργία μιας τέτοιας διαφορετικής κατάστασης στη χώρα μας. Και όποιος δεν το βλέπει και δεν παραδέχεται αυτό πρέπει να είναι **ή μαρξιστικά αγράμματος ή … τι να πω**.
Μπορεί όπως μου παρήγγειλε ρητά ο σ. Γιάννης δια του σ. Ζήση (Γιάννης Ιωαννίδης, Ζήσης Ζωγράφος), να υπάρχει «**σαφής παραίνεση**» των Ρώσων συντρόφων προς το ΚΚΕ για το **κλείσιμο της συμφωνίας της Βάρκιζας**. Όμως **αυτό δεν αλλάζει τίποτα**. Μετά τη σωρεία των σοβαρών **οπορτουνιστικών τακτικών λαθών** από των αρχών του 1943 στη διεύθυνση του αγώνος από μέρους σας και το εγκληματικό επιστέγασμά τους, τη μάχη των Αθηνών, **έχασαν την εμπιστοσύνη** τους κι αναγκάστηκαν, για να μην οδηγήσετε τη χώρα και το λαό της σε μεγαλύτερες καταστροφές, να σας «συμβουλέψουν» να υποχωρήσετε και να κλείσετε τη συμφωνία της Βάρκιζας. Τις απόψεις του Γενικού Στρατηγείου του ΕΛΑΣΔ για τις δυνατότητες συνέχισης του αγώνα είμαι σίγουρος ότι δεν τις είπατε πουθενά και συνεπώς **δεν γνώριζαν οι Ρώσοι σύντροφοι αν μπορούσε και σε ποιες δυνάμεις να βασιστεί μια άλλη πολιτική**.

5. Το ΕΑΜ ως το Λίβανο ακολουθούσε **ανιούσα γραμμή ανάπτυξης**. Από εκεί κι ύστερα πήρε την **κάτω βόλτα**. Από τη «**μάχη της Αθήνας**» κι ύστερα και την **ήττα** και, πολύ περισσότερο, μετά τη συμφωνία της Βάρκιζας, **χάνει σε επιρροή ραγδαία**. **Προβλέπω ως το δημοψήφισμα και τις εκλογές και πιθανή διάσπασή του**.

6. Το ΚΚΕ έχασε από την **αίγλη** του και τη **δύναμη συγκέντρωσης** και μέσα στο ΕΑΜ και μέσα στο λαό. Ακόμα έχασε σε **στενούς οπαδούς** του και σε μέλη του. Τις στατιστικές εσείς τις κρατάτε και είμαι βέβαιος πως θα έχετε διαπιστώσει ήδη σημαντικό ποσοστό **διαρροής**. Προοπτική μου είναι ότι **αυτό το ποσοστό θα δυναμώσει πολύ.**

7. Η «διαφώτιση» του λαού, των οπαδών του ΕΑΜ και των οπαδών και μελών του ΚΚΕ επί της «αναγκαιότητας» της πολιτικής της Βάρκιζας είναι **αστεία κυριολεκτικά** και κανένα μέλος του ΚΚΕ δεν την πιστεύει. Μα και τι **διαφώτιση** να γίνει; Κατά ποιο **ταχυδακτυλουργικό τρόπο** θα μπορούσε το άσπρο να γίνει μαύρο; Αφήνω τους οπαδούς του ΕΑΜ και του ΚΚΕ, δεν υπάρχει **κανένα μέλος απλό, γραμματέας βάσης, αχτιδικός ή περιφερειακός**, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων στους τελευταίους αυτούς, που η δύναμη της συνήθειας και η ρουτίνα δεν τους αφήνει να δούνε, που να μην **έρχεται να με συναντήσει με λαχτάρα** σε κάθε χωριό που περνάω και να μου ρίχνει βροχή τα ερωτήματα: **Γιατί το κάνατε αυτό; Για πού πάμε, γιατί χύσαμε το αίμα μας**

και κάψαμε τα σπίτια μας επί τρία χρόνια; Γιατί μας παραδίνετε αμαχητί; Τί θα κάνουμε τώρα; Πού είναι η λαϊκή μας δικαιοσύνη και η αυτοδιοίκηση; Γιατί και πάλι θα μας χαρακτηρίζουν το βιός μας ως λαθραίο και θα ξαναπληρώνουμε 2.000 δραχμές για ένα τσιγάρο χωριάτικο καπνό με εφημερίδα; Τί θα κάνουμε με τους εθνοφύλακες – μπουραντάδες που άρχισαν τις έρευνες, του ξυλοδαρμούς, τις απαγορεύσεις συγκεντρώσεων, συνελεύσεων κλπ; Τί θα κάνουμε με την αντίδραση των χωριών μας που σήκωσε κεφάλι και μας απειλεί ανοιχτά ότι θα μας σφάξουν όλους; Με τι να προστατευθούμε; Με τον «εθνικό στρατό»; Μα πώς θα γίνει τέτοιος αφού εμάς δεν μας δέχονται χαρακτηρίζοντάς μας ανίκανους οι επιτροπές με χίλιες ψεύτικες δικαιολογίες; Δεν το βλέπετε πως στην περιοχή Καρδίτσας από την κλάση του 1939 δεν πήραν ούτε 20% από τους αμαρκάριστους ως δικούς των; Όλα αυτά θα ήταν ένας σίφουνας ενάντιά σας, αν εγώ **για να αποφύγω διασπάσεις** κλπ δεν έκανα την πρόταση να πάω έξω και να θέσω τις απόψεις μου, μη τυχόν και λυθεί κομματικά το ζήτημα, κι έβγαζα από τα χωριά τους τους 200 και πλέον αντάρτες που είχα καταγράψει στο βουνό και άρχιζα τον πόλεμο.

8. **Παντού οι οργανώσεις είχαν μουδιάσει.** Η αντίδραση είχε σηκώσει κεφάλι. Το πέρασμά μας δημιουργεί ρίγη συγκινήσεως και ενθουσιασμού και οι γυναίκες ακόμα βγαίνουν και μας καλωσορίζουν, μας εύχονται «καλή επιτυχία και καλή λευτεριά από το νέο κατακτητή». **Η αντίδραση κρύβεται**. Πολλοί φεύγουν για τις πόλεις. Το **ξεκαθάρισμα ΕΔΕΣιτών** στην Ευρυτανία, που είχαν έλθει με ρητή εντολή να οργανώσουν εκεί ένοπλες ομάδες αντίδρασης, επικροτήθηκε από όλους. Θα ξεκαθάριζα και την ομάδα του Π. Μελιά (Ευρυτανία – Λεπιανά) και την ομάδα Σούρλα σε μια εβδομάδα, αν δεν ερχόταν ο αντιπρόσωπός σας. Στους κομματικούς των χωριών λέμε ότι **για ειδικούς λόγους** δεν πρέπει να εμφανιστούμε. **Περπατάμε όλη νύχτα και κρυβόμαστε την ημέρα** για να φανούμε συνεπείς σ’ ό,τι συμφωνήσαμε με σας. Μα οι κομματικοί επιμένουν

9. Εσείς δεν τα βλέπετε όλα αυτά. **Έχετε απομονωθεί από τη λαϊκή μάζα** και έχετε χάσει τον παλμό της. Συνέλθετε έστω και τώρα. Δεν είναι αργά. Αργότερα σίγουρα θα είναι πολύ αργά και θα χρειαστούν **τεράστιες θυσίες** σε κόπους και σε αίμα για ν' αρχίσει κάτι σοβαρό. Μην αφήνεται να θρονιαστεί η αντίδραση οριστικά. Μην πιστεύεται ότι η «**εθνοφυλακή**» είναι πραγματικά εθνικός στρατός και μην βάζετε τον κόσμο να τους δέχεται τους Μπουραντάδες ως «**παιδιά του λαού**», ενώ αυτοί τους δέρνουν. Μην κάνετε το **έγκλημα** να επιτρέψετε στην εθνοφυλακή να εγκατασταθεί παντού και να παίξει το **ρόλο της παλιάς χωροφυλακής**.

10. Μην αυταπατάστε ότι τα όπλα που κρύψαμε θα μπορέσετε αργότερα να τα χρησιμοποιήσετε. Όχι! **Θα τα βρουν σε λίγο οι εθνοφύλακες**, χρησιμοποιήστε τα –έστω και μέρος τους- από τώρα. Βγάλτε από τώρα, έστω και λίγους αντάρτες, έστω από μια ομάδα σε κάθε επαρχία. Μην τη χρωματίζετε ως δική σας ή ως συνέχεια του ΕΛΑΣ. Αφήστε την **καμουφλαρισμένη**, αφού δεν καταλαβαίνετε ότι πρέπει να ξαναπάρει τα όπλα ο ΕΛΑΣ. Δε θέλετε εμένα επικεφαλής τους; Βρείτε έναν άλλον. Πάντως μην κάνετε το έγκλημα να αργείτε. **Ενεργήστε σύντομα και δραστήρια**.

11. Εγώ συνεχίζω το ταξίδι για το Ηπειρωτικό γραφείο και από εκεί για έξω. Όμως με κάποια επιβράδυνση γιατί κινούμαστε όπως ξέρετε και λέων και πιο πάνω.
Επί όλων των ανωτέρω ελπίζω να έχω γραπτή απάντησή σας με έκτακτο σύνδεσμο ώσπου να φτάσω στο Ηπειρωτικό γραφείο. **Εύχομαι να σκεφτείτε ώριμα έστω και την τελευταία στιγμή.**
Εν πορεία 24/3/45
Συντροφικά Άρης Βελουχιώτης

Πηγή: Γρηγόρης Φαράκος, «Άρης Βελουχιώτης. Το χαμένο αρχείο – Άγνωστα Κείμενα», Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, σελ.400-404
Τελικά στο Γαρδίκι, παρά την αρχική αποδοχή της Συμφωνίας της Βάρκιζας, διακήρυξε την ανάγκη να συνεχιστεί ο αγώνας εναντίον του νέου ζυγού, η ενέργειά του όμως αυτή προκάλεσε την αντίδραση όχι μόνο της ελληνικής κυβέρνησης, αλλά και της ηγεσίας του ΚΚΕ, που τον αποκήρυξε. Το μνημείο του Άρη Βελουχιώτη στην Καλοσκοπή Φωκίδας.Το ΚΚΕ τον κατήγγειλε ανοιχτά με κατηγορίες όπως "τυχοδιωκτικό και ύποπτο στοιχείο" βγάζοντας απόφαση με σύνθημα "ούτε φαϊ, ούτε νερό στον Μιζέρια" Στο τέλος το ΚΚΕ τον διέγραψε και από μέλος του. Η απόφαση του ΚΚΕ για διαγραφή του Βελουχιώτη ανακοινώθηκε την ίδια μέρα με την αυτοκτονία του στη Μεσούντα (περιοχή του Αχελλώου) δηλαδή στις 16 Ιουνίου 1945.

Το τέλος του Άρη Βελουχιώτη (1945) και η Διαγραφή από το ΚΚΕ

Την ίδια ημέρα του θανάτου του Άρη Βελουχιώτη, η εφημερίδα *Ριζοσπάστης* δημοσίευσε την απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ για τη διαγραφή του Βελουχιώτη από το κόμμα. Το κείμενο έχει ως εξής:
Σε άρθρο του Ριζοσπάστη που δημοσιεύθηκε στις 12 Ιουνίου του 1945 με τίτλο «Το ΚΚΕ καταγγέλλει ανοιχτά τον Άρη Βελουχιώτη», αναφέρονται τα εξής:
«Ο σ. Ζαχαριάδης μάς ανακοίνωσε ότι η Κε-

Ο Νίκος Ζαχαριάδης
Γ.Γ. του ΚΚΕ

ντρική Επιτροπή του Κ.Κ.Ε., αφού συζήτησε πάνω σε εκθέσεις που ήρθαν από διάφορες κομματικές οργανώσεις, αποφάσισε να καταγγείλει ανοικτά την ύποπτη και τυχοδιωκτική δράση του Άρη Βελουχιώτη (Θανάση Κλάρα ή Μιζέρια).
»Ο Βελουχιώτης και ύστερα από τη σύναψη της συμφωνίας της Βάρκιζας συνέχισε τη δράση του. Η δράση αυτή, που μονάχα την αντίδραση μπορούσε να εξυπηρετήσει, γιατί της έδινε όπλα για να χτυπά το Κ.Κ.Ε., να παραβιάζει τη συμφωνία της Βάρκιζας και να δικαιολογεί τα εγκλήματά της, δεν επιτρέπει πια καμιά καθυστέρηση για την ανοικτή καταγγελία του Άρη Βελουχιώτη. Όπως είναι γνωστό, ο Βελουχιώτης (Θανάσης Κλάρας) στον καιρό της δικτατορίας του Μεταξά είχε πιαστεί και είχε κάνει δήλωση μετάνοιας και αποκήρυξης του Κ.Κ.Ε.»

Στις 15 Ιουνίου 1945 ο Άρης Βελουχιώτης είχε κυκλωθεί στη Χαράδρα του Φάγκου (Αχελώος Ποταμός) στο χωριό Μεσούντα του Ν. Άρτας, δυτικά από ομάδες της "Εθνοφυλακής", που είχαν σταλεί για να τον συλλάβουν με επικεφαλής τον οπλαρχηγό Βόιδαρο (120 άτομα), και ανατολικά τον καταδίωκε τμήμα του Ελληνικού Στρατού, ειδικά επιλεγμένο από μέλη του ΚΚΕ, στο οποίο συμμετείχε ο Ρίζος Μπόκοτας. ο Άρης αυτοπυροβολήθηκε με το περίστροφο του και ο Τζαβέλας αυτοκτόνησε με χειροβομβίδα στην κοιλιά και κατόπιν το τάγμα εθνοφυλάκων καταδίωξης, τεμάχισε τα πτώματά τους και τους αποκεφάλισαν. Μάλιστα βάλανε τον αιχμάλωτο αντάρτη του ΕΛΑΣ με το ψευδώνυμο Δράκο να κάνει τους αποκεφαλισμούς.

Η βεβήλωση των πτωμάτων

Τα κεφάλια Άρη Βελουχιώτη και του «Τζαβέλλα» μετά τη Μεσούντα Άρτας τα μετέφεραν και τα επέδειξαν με γλέντια σε κατοίκους πρώτα στο χωριό Μυρόφυλλο και κατόπιν τα πήγαν στα Τρίκαλα.. Εκεί κρεμάστηκαν σε κεντρικό φανοστάτη της πλατείας Ρήγα Φεραίου. «Το κρέμασμα των κεφαλιών ακολουθεί μια γιορτή ζούγκλας που διαρκεί ως το ξημέρωμα της άλλης μέρας, με πίπιζες, νταούλια, ζουρνάδες, βασιλικά θούρια και με το "Ζέρβα μ', σε θέλει ο βασιλιάς..."». Στη συνέχεια ήρθε στα Τρίκαλα ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης Ναπολέων Ζέρβας (ξυρισμένος πλέον, χωρίς μούσι) για να επιβεβαιώσει την ταυτότητα (είχαν μακρινή συγγένεια), και στη συνέχεια τα κεφάλια μεταφέρθηκαν στην Αθήνα . Για το γεγονός αυτό πέραν της φωτογραφίας που είναι διαθέσιμη, κάνει αναφορά με ειδική σκηνή ο σκηνοθέτης Θεόδωρος Αγγελόπουλος στην ταινία του «Ο Θίασος» (1976). Υπήρχαν πληροφορίες ότι τα ταριχευμένα κεφάλια μεταφέρθηκαν στην Ιατροδικαστική Υπηρεσία Αθηνών και αργότερα στο Εγκληματολογικό Μουσείο Αθηνών, το οποίο στεγάζεται στην Έδρα Ιστολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, στο Γουδί. Όμως σε επιτόπια επίσκεψη του Χαράλαμπου Γκούβα το 1981 στο εν λόγω Μουσείο (κλειστό για το κοινό) δεν υπήρχε εκεί κεφάλι **Άρη Βελουχιώτη** ή Τζαβέλα, ενώ υπήρχαν τα κεφάλια των ληστών Γιαγκούλα, Νταβέλη κ.λπ.

Ο Θανάσης Κλάρας ήταν εθνικός ήρωας και σε καμία περίπτωση αμφιλεγόμενο πρόσωπο της Ιστορίας! Πολέμησε μέχρι το τέλος και υπερασπιστικέ όλα εκείνα τα ιδεώδη που είχε ορκιστεί κατά την στρατολόγηση του στον ΕΛΑΣ, μέχρι τελευταία ρανίδα του αίματος του δεν έπαψε να υπερασπίζεται τα δίκαια του λαού και την εθνική του ανεξαρτησία, ενάντια σε όλους τους δυνάστες αλλά και τους συμμάχους!
Δείγμα τις ιδεολογίας του και πολιτικής αντιπαράθεσης με το κόμμα του ήταν ότι θεωρούσε, πώς ότι είναι καλό για τον λαό είναι και καλό για το κόμμα, ενώ το κόμμα έλεγε πως ότι είναι καλό για αυτό, είναι καλό και για τον λαό!

Ο Βελουχιώτης
στον φυσικό του
χώρο: στο βουνό

Ω τι μεγάλη συγκέντρωση είχε η ΝΔ... πανικός… του ιδίου του Σαμαρά.... Ω τι ξευτίλα...

Τι ιδία ώρα που η τεχνολογία και η πληροφορία τρέχει με τεράστιες ταχύτητες κάποιοι συνεχίζουν να πιστεύουν ότι μπορούν να κοροϊδεύουν το λαό ή πιστεύουν ότι απευθύνονται στον λαό του 60, 70,80. Στήνουν σκηνικά απίστευτα που και η Chinechita θα ζήλευε... θέλουν να δήξουν πως δεν καταρρέουν και χρησιμοποιούν την τεχνολογία της εποχής για να το πετύχουν.
Όμως υπάρχει μια διαφορά από τις προηγούμενες δεκαετίες, μπορεί και τότε να χρησιμοποιούσαν ανάλογα τεχνολογικά επιτεύγματα, αλλά τότε η πληροφορία διαδίδονταν με άλλους ρυθμούς και ήταν πλήρως ελέγξιμη, αφού δεν μπορούσε ο οποιοσδήποτε να έχει την τεχνολογία αυτή στα χέρια του πάρα μόνο οι επίσημοι εκπρόσωποι του τύπου που λειτουργούσαν υπό της εντολές των εκάστοτε Γκεμπελίσκων.

Σήμερα τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά, μπορεί η τηλεόραση και όλα τα ΜΜΕ να έχουν μεγαλύτερη επιρροή στον κόσμο, μπορεί να είναι πιο εξελιγμένα μα παραμένουν το ίδιο πληρωμένα και εκτελούν με τον ίδιο τρόπο τα συμφέροντα των εργοδοτών τους.
Η διαφορά λοιπόν είναι πως η τεχνολογία και όχι η τεχνογνωσία βρίσκετε στα χέρια όλων και εξηγώ, μπορεί κάποιος σήμερα με μια κάμερα και ελάχιστες γνώσεις του διαδικτύου να διαδώσει μια πληροφορία με τεράστια ταχύτητα και αυτή να γίνει αποδεκτή χωρίς ο άτυπος αυτός ρεπόρτερ να έχει κάποιο κύρος και αυτό να αναλύεται.

Το μόνο που νοιάζει τον άνθρωπο είναι η πληροφορία και όχι τόσο ποιος το μεταδίδει... έκτος και αν μιλάμε για τηλεόραση οπού ο κόσμος ξέρει ανάλογα με το ποιος λέει και τι εννοεί. Γιατί ξέρει από που τα παίρνει, αλλά και να μην ξέρει το φαντάζεται. Όπως αυτό το φοβερό άρθρο της γερμανικής εφημερίδας που ξεπερνά κάθε όριο παρέμβασης, αφού και ο Σαμαράς κατάλαβε ότι αυτό που έκαναν για να τον βοηθήσουν και να τρομοκρατήσουν τον κόσμο ήταν πολύ χοντρό και τρέχει ακόμα να το καλύψει.

Έτσι λοιπόν την ωραία συγκέντρωση του Σαμαρά χρειαστήκαν μερικά κινητά και κάποιοι απλοί άνθρωποι για να δείξουν τι γινόταν την ώρα της ομιλίας .

Αυτό που φάνηκε καθαρά , πως το να πιάνει κανείς μεγάλους χώρους γνωστούς στον κόσμο της κάθε πόλης, να τους στενεύει (έκανε την πλατειά συντάγματος σε πλάτος όσο η εθνική Αθηνών Πατρών...το ένα ρεύμα) και δεν σταμάτησαν εκεί οι αδίστακτοι αλλά άπλωσαν τον κόσμο λες και είχε ψείρες και δεν έπρεπε να είναι κοντά ο ένας με τον άλλο! Φαίνονται αυτά Αντωνάκη ... σε πήραν χαμπάρι…

Έκτος από όλα τα παραπάνω, οι άτυποι ρεπόρτερ μας έδειξαν και καταστροφές στο μνημείο του Δ. Χριστουλα.. από ότι φαίνεται τα παιδία της ΟΝΕΕΔ δεν κατάλαβαν τι ήταν αυτό και το κατέστρεψαν… (ή μάλλον κατάλαβαν πολύ καλά τι ήταν αυτό) φασιστάκια σας πήραν χαμπάρι... Αντωνάκη μάζεψε τα φυντάνια σου και προσπάθησε να τα μάθεις γραφή και ανάγνωση και μετά βλέπουμε!
Έτσι λοιπόν καταλαβαίνουμε όλοι πόσο δύσκολο είναι να ξεκολλήσουν αυτοί αστοιχείωτοι πολιτικοί που ζουν έξω από την κοινωνία, αλλά μέσα στις τράπεζες και τα υπουργεία , ότι αλλάξαμε εποχή!
Μπορεί το mega να είναι στο σαλόνι μου... όμως έχω και εγώ ένα μέσω αντιπληροφορισής μέσα στο δωμάτιο μου... οπού εγώ θα επιλέξω τι θα δω και τι θα διαδώσω… μην νομίζεις ότι όλη βλέπουν Τρέμη.
Και εδώ κολλάει ένα Γκεντελικό (Γκέντελ) όσο και να προγραμματίζεις κάτι όσο και να το περικλείεις και να το στηλιτεύεις όσο και να νομίζεις ότι έχεις επιχρυσώσει πλήρως την ψευτιά σου πάντα θα υπάρχει κάτι που θα σου ξεφεύγει και θα στα γαμάει όλα…

έτσι Αντωνάκη;;
Και κάθε Αντωνάκη;;

SPATOURNOS

ΤΩΡΑ Ή ΠΟΤΕ

Αν οι εκλογές της 6ης του Μάη ήταν μία φορά κρίσιμες , οι εκλογές της 17ης Ιούνη αποτελούν μία σημαντική ευκαιρία, για να εκφραστεί περαιτέρω η αντίδραση του κόσμου της εργασίας κυρίως και να κατακεραυνώσει τα κόμματα τα οποία μας οδήγησαν σ' αυτό το σημείο, αλλά και αυτά που με την εκλογή τους δεσμεύονται ότι θα κρατήσουν την ίδια πολιτική. Στις εκλογές της 6ης Μάη δημιουργήθηκε ένα ρεύμα στην κοινωνία, το οποίο όπως είδαμε από το παράδειγμα της κατάρρευσης του ΠΑΣΟΚ έχει την δυναμική να παρεμβαίνει δυναμικά, να εκφράζει την πολιτική του διαφωνία και να στέλνει στον πάτο αυτούς που καταδυνάστευσαν την λαϊκή περιουσία. Βέβαια αυτό μπορεί να αποτελεί ένα πρώτο σημαντικό βήμα, αλλά ο κόσμος δεν πρέπει να παραμείνει καθησυχασμένος αλλά να δείξει την δύναμή του και στις αυριανές εκλογές.

Αρχικά να μην δειλιάσει κανείς στους εκβιασμούς που έχουν παρουσιάσει τόσο τα αστικά πολιτικά κόμματα, όσο και οι τηλεοράσεις οι οποίοι απ' ότι φαίνεται, αντί να παρουσιάζουν πολιτικές προτάσεις (ως οφείλουν), παρουσιάζουν πολιτικές κινδυνολογίας, για το τι θα γίνει στην μία ή στην άλλη περίπτωση που δεν θα βγουν οι ίδιοι κυβέρνηση, κυρίως για το ζήτημα του ευρώ και της ευρωπαϊκής ένωσης. Όπως ανέφερα και στο προηγούμενο άρθρο μου βέβαια, καμία από αυτές τις δυνάμεις που κόπτονται στο να μην βγούμε από το ευρώ, δεν έχει κάποιο οικονομικό σχέδιο στην περίπτωση που το ευρώ και η νομισματική ένωση καταρρεύσει από μόνη της. Και πολλοί μπορούν να καταλάβουν από το παράδειγμα αυτό ότι η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, το ΛΑΟΣ και τα νέα μπουμπούκια όπως ο Τζήμερος, που αυτοπαρουσιάζονται ως οι μόνες εγγυητικές λύ

εις για την χώρα, είναι και οι μόνες δυνάμεις που δεν έχουν λύσεις οικονομικής διεξόδου της χώρας από την κρίση.
Από την άλλη υπάρχει η Χρυσή Αυγή, η οποία όχι μόνο δεν αποτελεί απειλή για το πολιτικό σύστημα, αλλά αντίθετα φαίνεται να είναι ένα χρήσιμο και πολύτιμο κομμάτι του. Ήδη έχει δείξει το ποιοί είναι οι κύριοι εχθροί του, με τις συνεχείς δολοφονικές επιθέσεις, τόσο σε οικονομικούς και πολιτικούς μετανάστες όσο και σε μέλη της αριστεράς με πιο πρόσφατη την επίθεση σε μέλη του ΚΚΕ στην Αγ. Παρασκευή. Και η αριστερά, αλλά και οι μετανάστες, δεν νομίζω ότι είναι η βάση του συστήματος ώστε τα μέλη της χρυσής αυγής να χαρακτηρίζονται ως αντισυστημικοί με τις πράξεις τους. Το ότι η Χρυσή Αυγή βέβαια είναι ένα κομμάτι του συστήματος, φαίνεται και από το πρόγραμμά του, το οποίο δεν περιέχει καμία ρήξη με τις πολιτικές της ΕΕ και του ευρώ από τις οποίες εξαρτάται αυτή τη στιγμή η Ελλάδα. Δηλαδή οι «εθνικιστές» δεν επιθυμούν εθνικό νόμισμα αλλά αντίθετα προασπίζουν τις πολιτικές που επιβάλλονται από την ΕΕ.
Σε αυτές τις εκλογές να ενισχυθεί συνολικά η αριστερά σε όλες της τις «βαθμίδες» από το Κ.Κ.Ε., το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., ως την ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α.(την οποία στηρίζουν το Ε.Ε.Κ. και η Κ.Ο. Ανασύνταξη) και την εκλογική συνεργασία ΚΚΕ-(μλ) - ΜΛ-ΚΚΕ. Να ενισχυθεί η αριστερά, η οποία συνέβαλε καθοριστικά στην δημιουργία όλων των κινημάτων της τελευταίας περιόδου και την οργάνωση του κόσμου της εργασίας, επιλέγοντας κανείς όποιο σχηματισμό τον εκφράζει φυσικά σε μεγαλύτερο βαθμό και όχι στην επιλογή μέσω «χαμένης ψήφου» ή ότι άλλο. Η μόνη χαμένη ψήφος, είναι ψήφος στα κόμματα τα οποία μας έφεραν σε αυτό το σημείο με τις πολιτικές των μνημονίων με τις ευχαριστίες της ΕΕ και των τραπεζιτών. Να ενισχυθεί λοιπόν η αριστερά, η οποία μπορεί να αποτελέσει την βάση για την δημιουργία νέων αγώνων για την ανατροπή των μνημονίων και των πολιτικών που μας κλέβουν όχι μόνο τα λεφτά αλλά και τη ζωή.
ΥΓ: Δεν διαφωνώ στο ότι οι εκλογές παίζουν έναν σημαντικό ρόλο, στην καταγραφή και αποτύπωση των δυνάμεων, αλλά αυτό που κυρίως πρέπει να έχουμε στο νου μας δεν είναι η $17^{η}$ αλλά η $18^{η}$ Ιούνη και οι μαχητικοί αγώνες οι οποίοι θα ακολουθήσουν, για την ανατροπή των πολιτικών που μας έφτασαν σε αυτό το σημείο και την αναδιοργάνωση της κοινωνίας με τον λαό τιμονιέρη .

Καταδικάζω την Χρυσή Αυγή , απ' όπου κι αν προέρχεται…

Φασισμός , ο… Τι είναι στ' αλήθεια φασισμός;
Φασισμός είναι να χάνεις την δουλεία σου , τις καθημερινές σου ασχολίες , να ταλαντεύεσαι ανάμεσα σε έναν καφέ και ένα μπουκάλι γάλα για το παιδί σου , φασισμός είναι να σε κοροϊδεύουν , να σε εξευτελίζουν , φασισμός είναι να τα χάνεις όλα - να χάνεις την αξιοπρέπεια σου...
Ο φασισμός δεν εμφανίζεται τυχαία όμως , κάτι τον προκαλεί , κάτι τον βοηθά . Τι όμως;
Φασισμός ιστορικά πάντα υπήρχε , εμφανιζόταν όταν η εκάστωτε άρχουσα τάξη κατέρρεε και ο μόνος τρόπος για να υπερασπιστεί τα συμφέροντα της ήταν να επιβληθεί με αυταρχικότητα , με την αγριότητα, αποκλείοντας βίαια όλους τους άλλους από οποιαδήποτε απολαβή.
Το 1929 η Γερμανία , μόλις είχε βγει από έναν καταστροφικό παγκόσμιο πόλεμο , και έμπαινε σε μία τεράστια οικονομική κρίση .
Η άρχουσα τάξη , δηλαδή οι Τραπεζίτες και οι Βιομήχανοι , έβλεπαν το οικοδόμημα τους να καταρρέει από την ανεξέλεγκτη χρεοκοπία που τους κυνηγούσε.
Όταν τα πράγματα έφτασαν στο αμήν , εμφανίστηκε ένας νέος πολιτικός , στρατιωτικός, με σκοπό την διάσωσή τους . Ο Αδόλφος Χίτλερ , με την ευγενική χορηγία πολλών κεφαλαιοκρατών κάλπαζε προς την εξουσία – αν και με μικρό ποσοστό , παρόμοιο με της Χρυσής Αυγής – όταν άρχισε να περιπολεί ολόκληρες πόλεις με οπλισμένους “Καιάδες” τρομοκρατώντας τους πάντες – μα κυρίως τους αριστερούς και τους αντιφρονούντες.
Τα συνθήματα του παρόμοια με του Μιχαλολιάκου , Να φύγουν οι προδότες που διέλυσαν την χώρα , έξω οι ξένοι, αίμα-τιμή και τα λοιπά.
Ο Χίτλερ επένδυσε σε ένα και μόνο πράγμα , ότι ο λαός τα είχε χάσει όλα και αφού τα είχε χάσει όλα θα δεχόταν και το πιο ακραίο , το πιο απερίγραπτο δρόμο για να συνεχιστεί η ζωή – έστω και μέσα απ το θάνατο .
Ο φύρερ ,έθεσε στον λαό, το ζήτημα του ποιός φταίει , λέγοντας πως για την κατάντια της χώρας φταίνε οι πολιτικοί και για την αρπαγή του πλούτου οι Εβραίοι .
Αυτό φυσικά ήταν η μεγαλύτερη απάτη και σκοπό είχε να αποκρύψει πως ο πόλεμος και η κατάντια της χώρας δημιουργήθηκε από τους κεφαλαιοκράτες στην προσπάθεια τους να μην καταρρεύσουν.
Το δε εβραϊκό ζήτημα, ήταν μια οργανωμένη επίθεση του Γερμανικού κεφαλαίου στο Εβραϊκό .
Την συνέχεια όλοι την γνωρίζουμε.
Ελλάδα 2012 , 16 Ιουνίου , ο Φίρερ περιπολεί την Αθήνα , την Πάτρα , την Βέροια , χτυπά μετανάστες στο πάλαι ποτέ αριστερό Πέραμα , απειλεί ότι θα εισβάλει σε βρεφονηπιακούς σταθμούς για να πετάξει έξω τα παιδιά των μεταναστών , ότι θα πλακώνει στις φάπες τους βουλευ

τές και άλλα ...Μιας και ιστορία έχει το κακό συνήθειο να επαναλαμβάνεται , το παρελθόν είναι ήδη εδώ.
Η ευρωπαϊκή κοινότητα , η ΕΕ . Η Ευρωζώνη , η ΕΚΤ και όλο το ευρωπαϊκό κεφάλαιο δέχονται
την εκ νέου αναζωπύρωση της κρίσης και την απειλή μιας μαζικής κατάρρευσης.
Με την παρούσα εικόνα μπορούμε να εκτιμήσουμε πως σε λίγους μήνες από τώρα ,η εικόνα της Ευρώπης θα είναι πολύ διαφορετική , αφού οι χώρες που θα βρίσκονται σε καθεστώς μνημονίων θα είναι πάνω από έξι.
Είναι πλέον πασιφανές ότι η κρίση δεν είναι ελληνική αλλά κρίση της Ευρωζώνης και των αγορών – Φυσικά η Ελλάδα , ακολούθησε μέσω της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ την πολιτική που προστάζουν οι Βρυξέλλες και το Βερολίνο , την πολιτική που μαζί με το Ευρώ έφερε την κρίση στην Ελλάδα.
Από κει και έπειτα , ενώ όλοι αυτοί διαμέσου των προηγούμενων – δοτών κυβερνήσεων μας μπόλιασαν με το τέρας της κρίσης , τώρα ζητάνε να τους την πληρώσουμε !
ΠΑΣΟΚ , ΝΔ , ΔΗΜΑΡ , ΛΑΟΣ , ΔΗΞΑΝ , ΣΕΒ , ΕΕ , ΕΚΤ , ΔΝΤ και η λίστα συνεχίζεται καταλήγοντας στην Χρυσή Αυγή , έχουν ένα και μόνο σχέδιο για το Μέλλον το δικό μας ,αλλά και των ολόκληρης της Ευρώπης :
Ένα μέλλον όπου , θα έχεις χάσει την δουλεία σου , τις καθημερινές σου ασχολίες , θα ταλαντεύεσαι ανάμεσα σε έναν καφέ και ένα μπουκάλι γάλα για το παιδί σου , θα σε έχουν κοροϊδέψει , θα σε έχουν εξευτελίσει ,θα τα έχεις χάσει όλα – θα έχεις χάνει την αξιοπρέπεια σου...
Το μέλλον που σχεδιάζουν για σένα είναι ο φασισμός ...
Μπορεί η ψήφος που για χρόνια είχε ευνουχιστεί , να μετατράπηκε πλέον σε όπλο στα χέρια σου, όμως πρέπει να το κρατήσεις σταθερά και να στοχεύσεις την καρδιά του προβλήματος και να μην πυροβολήσεις στο αέρα για εκφοβισμό !
Αυτοί δεν φοβούνται !
Ο φασισμός δεν φοβάται , πρέπει να τον τσακίσεις ! Από που κι αν προέρχεται !
Είτε από τον Βενιζέλο , είτε από τον Μιχαλολιάκο , είτε από τα κανάλια.
Και να θυμάσαι , πως κάποια στιγμή το όπλο θα αδειάσει , και τότε για να επιβιώσεις θα πρέπει να ορμήσεις με το σώμα σου πάνω στα όπλα του εχθρού και εκεί θα φανεί αν αξίζεις μια ζωή καλύτερη...
Στις 17 Ιουνίου τους κάνουμε όλους Παρελθόν , και τα μνημόνια και τα κόμματά τους και το οικοδόμημά τους και την ιδεολογία τους .

ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΩΝ...

Έφτασε η στιγμή!! Έφτασαν οι εκλογές! Επιτέλους είσαι έτοιμος να ασκήσεις το δημοκρατικό σου δικαίωμα! Το όπλο για να τους τσακίσεις και να τους δείξεις πως κάνει κουμάντο ο λαός, είναι η ψήφος σου!.. Έφτασε η στιγμή που θα μιλήσει η πλειοψηφία και η εντολή της θα είναι προσταγή.

Χωρίς λοιπόν να κάνουμε τίποτα μεγάλους υπολογισμούς και χωρίς να είμαστε επιστήμονες καταλαβαίνουμε ένα πράμα. Αγαπητέ ψηφοφόρε ή έχεις χεστεί πάνω σου, ή τα μυαλά σου έχουν γίνει μαρμελάδα.

Οι μισοί λοιπόν, τρέχουν να ψηφίσουν να μείνουμε στο ΔΝΤ, στα μνημόνια και στις τρόικες. Γιατί αν γίνει το αντίθετο, θα ανέβει ο διάβολος και θα φέρει τη κόλαση και με στρατηγό το Κεμάλ θα μπει μέσα στα σπίτια μας και θα μας πάρει τα κεφάλια!! Και οι άλλοι μισοί θα ψηφίσουν έναν τύπο που του αρέσει να παίζει μπλόφα!! Καλά, για τους διεστραμμένους που θα ψηφίσουν τη χρυσή αυλή δεν αντέχω να βρίζω άλλο.

Όποιος λοιπόν θέλει τα μνημόνια και τα ΔΝΤ να τα πάρει και να τα βάλει στο σπίτι του. Όποιος θέλει να παίξει μπλόφα να πάει σε κανένα καφενείο και να ποντάρει με μπιζέλια γιατί μόνο αυτά του έχουν μείνει.

Αγαπητέ ψηφοφόρε την ώρα που διαβάζεις αυτό το κείμενο ένα παιδάκι πεθαίνει από την πείνα ή από κάποια σφαίρα του νάτο. Ένας μετανάστης δολοφονείται από δουλεμπόρους ή από φασίστες και εσύ νομίζεις ότι είσαι δημοκράτης και ελεύθερος επειδή έριξες την ψήφο σου μέσα σε ένα κουτί.. Είναι παράλογο να νομίζεις ότι ο κόσμος αλλάζει με τις εκλογές.

ΑΝ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΑΛΛΑΖΑΝ ΤΟ ΚΟΣΜΟ ΘΑ ΗΤΑΝ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ..

ΥΠΕΡΟΧΗ ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΤΟ Δ.Ν.Τ. βρίσκεται στη Γουατεμάλα από το 1984. Τα τελευταία εφτά χρόνια η χώρα εμφανίζει εντυπωσιακή οικονομική ανάπτυξη που θα ζήλευαν πολλά ανεπτυγμένα κράτη. Ο μέσος όρος αγγίζει το 4%! Ωστόσο, την ίδια στιγμή, το 1 στα 2 παιδιά κάτω των 5 ετών υποφέρει από την πείνα και τον υποσιτισμό. Ένα ντοκιμαντέρ συγκλονιστικών αντιφάσεων, όπου τα υπέροχα οικονομικά στοιχεία δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματική ζωή.

LINK GIA TO NTOKIMANTER: http://www.exandasdocumentaries.com/gr/documentaries/bysubject/social-exclusion

Μαριάννα η Βρωμόστομη

κάθε Κυριακή στα ...
Ιντερνετικά περίπτερα...

BABUSHKA

Μαυρίστε τους!

